

Подільське СЛОВО

№1 (49) П'ятниця, 7 грудня 2018 року

16 сторінок

Запросіть «районку»
у свій гім!

Вартість передплати:
на 1 рік — 240,50 грн;
на 6 місяців — 122,15 грн;
на 3 місяці — 63,70 грн.
Передплатний індекс 61357

Професійне свято українських військовослужбовців давно заслужило всенародну повагу і шану. Цей день приурочений до дати прийняття Закону незалежної України від 6 грудня 1991-го року «Про Збройні сили України». Саме ж свято було встановлено у 1993 році постановою Верховної Ради України від 19 жовтня.

День Збройних сил України

До складу української армії належать Сухопутні війська, Повітряні та Військово-морські сили, Десантно-штурмові війська, Сили спеціальних операцій та інші підрозділи.

Після розпаду СРСР українські Збройні сили були одними з найпотужніших в Європі. Україна мала ядерну зброю та сучасні зразки озброєння і військової техніки. За роки незалежності армію цілеспрямовано послаблювали, відбувалися масові скорочення кадрових військовослужбовців. Крім внутрішніх чинників, додалися й зовнішні: увесь цей час Україні доводилося долати шалений тиск Москви, яка всіляко протидіяла створенню в Україні дієздатних Збройних сил. Спочатку це були дипломатичні засоби (часом зовсім неприйнятні), а потім дійшло і до відкритої збройної агресії.

Після Революції Гідності та початку воєнних дій на сході України розпочалася нова сторінка літопису. Попри тотальну руйну в армії, корупцію, зради, втрати і підступність ворога, українським військовим вдалося відстояти незалежність Батьківщини, захистити народ від агресора, а також відновити обороноздатність. Нині наша армія — у десятці найпотужніших в Європі. У світовому рейтингу — на 30 місці. Україна не тільки взялася за переозброєння війська, а й за оснащення та екіпіровку військовослужбовців за стандартам НАТО. Проте найголовніше нині в армії — це її склад. Солдати та командири, загартовані війною, довели, що часто сила духу здатна змусити відступити навіть добре оснащеного ворога. Саме вони — українські воїни, віддані до останнього присязі, є обличчям нової української армії з її незнищеним духом мужності, пам'яттю про героїчне минуле та орієнтацією на майбутнє.

Президент, Верховний Головнокомандувач Петро Порошенко напередодні Дня Збройних сил України звернувся до українських воїнів та особливо відзначив, що вже п'ятий рік поспіль вони відзначають на передовій російсько-української війни своє професійне свято.

Президент наголосив, що ця війна змусила всіх нас усвідомити масштаб загроз державній безпеці країни та мобілізуватися для протидії агресору.

«Це ви виявили героїзм, обороняючи рідну землю. Це ви є армією, яка потом і кров'ю робить нашу державу незалежною. Це ви щодня демонструєте приклади мужності і самопожертви. Бажаю вам і вашим родинам міцного здоров'я,

мирного неба та непохитної віри у нашу перемогу. Перемогу не на умовах капітуляції, до якої нас закликають деякі політики, в тому числі і всередині країни, а мир на умовах перемоги», — зауважив Верховний Головнокомандувач ЗСУ.

Глава держави також відзначив подвиг українських воїнів, які віддали своє життя, захищаючи Україну: «Цього дня ми схилиємо голови перед пам'яттю героїв, які віддали життя за мирне майбутнє України. Вічна пам'ять героям — воїнам, які полягли в боях за нашу вільну, незалежну Україну».

У Тернопільській області теж відбулися урочисті заходи з нагоди Дня Збройних сил України та Міжнародного дня волонтера.

«Сьогодні волонтером є чи не кожен житель Тернопільщини, бо всі ми як тільки можемо підтримуємо нашу армію. Хтось долучається до благодійних акцій, хтось регулярно їздить на передову. Кожен із нас усвідомлює: без волонтерського руху у 2014-му, напевно, не було б української армії. Тож все, що ми робимо, дуже потрібно! Сьогодні, у День волонтера, дякую всім небайдужим, хто продовжує працювати на волонтерському фронті, — сказав голова ОДА Степан Барна. — Зі свого боку ми завжди готові підтримувати наших воїнів. І кілька днів тому знову відвідали їх у зоні проведення Операції об'єднаних сил. Ми бачимо, що обличчя армії змінилося, а у вояків хороший бойовий дух».

Напередодні 27-ї річниці Дня Збройних сил України на Микулинецькому кладовищі вшанували світлу пам'ять воїнів, які віддали життя за незалежність і територіальну цілісність України на сході держави. Після поминальної панакхиди рідні загиблих героїв, представники влади, громадськості, духовенства та військовослужбовці запалили лампадки, поклали квіти до могил воїнів.

Шановні військовослужбовці, працівники Збройних сил України! Дорогі ветерани!

У нелегкий для України час, коли зовнішній агресор зазіхає на незалежність нашої держави, сотні кращих синів і дочок українського народу стали на захист її суверенітету і цілісності, присвятили своє життя служінню Вітчизні.

Щиро дякуємо за сумлінне виконання конституційного обов'язку, відвагу, героїзм та самопожертву. Схилиємо голови перед пам'яттю тих воїнів, які віддали своє життя за нашу благословенну українську землю. Вічна їм слава!

Щиро вітаємо всіх захисників Вітчизни, ветеранів Збройних сил України, а особливо тих, хто зустрічає це свято на передовій, в окопах, з Днем Збройних сил України. Бажаємо вам та вашим родинам міцного здоров'я, сімейного благополуччя, мирного неба, радості і добра, життєвих перемог і досягнень, а найголовніше — великої віри в нашу перемогу, в наше майбутнє.

Слава Україні! Слава Збройним силам України!

Олександр ПОХИЛИЙ,
голова
Тернопільської
райдержадміністрації

Андрій ГАЛАЙКО,
голова
Тернопільської
районної ради

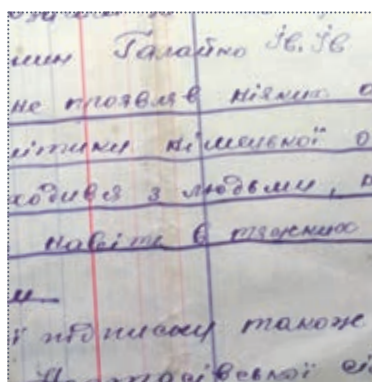
Як відомо, напередодні очільник області спільно з головою облради Віктором Овчаруком та секретарем Тернопільської міськради Віктором Шумадою відвідали військовослужбовців 44-ї окремої артилерійської бригади.

«Я дякую сьогодні військовослужбовцям за те, що не дозволяєте ворогові просунутися ані на сантиметр. Дякую за те, що захищаєте наші кордони і повертаєте нашу землю. Дякую усім, хто дотичний до цієї великої справи, до обороноздатності нашої країни. Кожному добровольцеві, солдатіві, офіцерові, працівнику військкоматів, військової служби правопорядку, волонтерам, усім військовим формуванням, які несуть службу у зоні ООС. Український прапор обов'язково замайорить на всіх тимчасово окупованих українській територіїях, в українському Донбасі та Криму!

Разом переможемо! Слава Україні!»

День місцевого самоврядування 4-6

З архівів СБУ. Що посієш, те й пожнеш 7

Добрі справи. Інклюзивно-ресурсний центр у селі Острів 8

Мудрість, перевірена часом 14

Якість, яка не підведе

46027 м. Тернопіль,
вул. С. Будного, 4а
тел/факс: +38 (0352) 25 44 35,
25 37 59
www.lanclaas.com.ua
e-mail: office@lanclaas.com.ua

ОК ЖБК «Головацького-1» Дозвіл №ТП-114170962418 від 6 квітня 2017 р.

- задача I пускового комплексу II квартал 2019 р.
- задача II пускового комплексу II квартал 2020 р.

Багатоквартирний житловий будинок із вбудовано-прибудованими приміщеннями громадського призначення та гаражами манежно-боксового типу по вул. Головацького, р-н 9 училища, мкр «Північний»

від 11500 грн/м²
творчі майстерні 110 м² - від 7000 грн/м²

Гаражі. Підземні паркінги.
Великий дитячий майданчик

1-кімн. - 44; 45,33 м² || 2-кімн. - 62,61; 66; 68,49 м²
3-кімн. - 82,57 м² || 2-кімн. дворівнева - 88 м²
4-кімн. дворівнева - 120 м²

тел.: 067 350-47-74, 096 749-82-78

Офіційне

Розпорядження

Від 04.12.2018 р. №20-од

Про скликання двадцять третьої сесії Тернопільської районної ради сьомого скликання

1. Скликати двадцять третю сесію Тернопільської районної ради сьомого скликання 14 грудня 2018 року в приміщенні районної ради.

Сесійне засідання розпочати о 10 годині ранку.

2. На розгляд двадцять третьої сесії районної ради внести питання:

- про районний бюджет на 2019 рік;
- про внесення змін до районного бюджету на 2018 рік;
- інші питання поточної роботи.

3. На сесію районної ради запросити депутатів обласної ради від Тернопільського району, сільських і селищних голів, керівників відділів та управлінь райдержадміністрації, керівників районних організацій, установ, промислових і сільськогосподарських підприємств, представників політичних партій, громадських організацій, редакторів — газети «Подільське слово» та радіокомпанії «Джерело».

Голова Тернопільської районної ради А.В. ГАЛАЙКО.

Місцеве самоврядування

Планували роботу на 2019 рік

30 листопада відбулося засідання громадської ради при Тернопільській районній державній адміністрації. Його провів голова Василь Брицький.

Зі вступним словом виступив голова районної державної адміністрації Олександр Похилый, який консультативно-дорадчий орган, відіграє важливу роль у розбудові громадянського суспільства, сприяє участі громадськості у прийнятті управлінських рішень, ініціюванні вирішення важливих суспільних проблем.

Під час засідання обговорили низку організаційних питань, основним з яких було планування роботи на 2019 рік. Наступне засідання відбудеться 21 грудня 2018 року об 11 годині в приміщенні Тернопільської РДА.

Акценти

Порошенко здобуває автокефалію для України

Томос для Української церкви — це як Акт проголошення незалежності для країни

Здійснилося. З 27 по 29 листопада у Константинополі відбувся Синод Вселенського Патріархату, на якому Українське автокефалію православної церкви. По-перше, затверджено текст томосу про автокефалію православної церкви. По-друге, підготовлено проект Статуту, частиною якого має й стати томос.

Незабаром Патріарх Варфоломій визначить дату проведення об'єднавчого Собору в Україні, на якому буде затверджено Статут і обрано Предстоятеля. Він і вирушить на береги Босфору за томосом. Зі слів представників Константинополя, більше зібрань Синоду з приводу українського питання не потрібно. Мрію українців про власну, усім світом визнану церкву, втілено в життя.

Далі справа за українською православною громадою. Потрібно об'єднатись і провести Собор. Дві конфесії, а саме УПЦ КП та УАПЦ, готові до об'єднання. А ось УПЦ МП поки ні. Більшість єпископів на відносному Соборі вирішили не вважати Собору у нову церкву. Більшість, але не всі. Деякі єпископи з УПЦ МП неодмінно будуть присутні на об'єднавчому Соборі.

Але церква — це не лише єпископи, митрополити та патріархи. Базовою одиницею церкви є прихожани. І хай вони не стоять осторонь історичних процесів повернення автокефалії Українській церкві. Люди мають висловлювати свою позицію і підштовхувати священників до об'єднання. Бо допоки буде в одного українського народу кілька православних конфесій?

Тож після створення помісної церкви УПЦ МП залишиться поза межами нових церковних реалій і можна нехувати, що й поза межами канонічності. Ця конфесія, очевидно, має припинити існування, а те, що залишиться, буде зареєстровано як філія РПЦ в Україні. Це буде чесно: є українське православіє і є російське. Усе повинно вирішуватись у правовому полі. Жодних насильницьких дій влада не допустить. Якщо десь хтось застосовуватиме силу, то знаймо, це — провокація.

” Московські ФСБшники та церковники - хто в погонах, хто в рясах, хто в хрестах, хто в лампадах - намагалися зірвати надання Томосу Україні.

Але Господь був з нами!

Петро Порошенко

Не розумію, як свідомі українські парафіяни приходять до РПЦ в Україні? Це в той час, коли донецькі і Луганські батюшки цієї конфесії благословляли бойовиків на війну з ними ж, з українцями. А кримські батюшки додумалися благословляти... ракети російської армії, щоб точніше ціляли по українцях.

А ще верховний клір московської церкви в Україні любить розкошувати. Нещодавно журналісти завітали до обійстя намісника Києво-Печерської лаври митрополита Павла. Фото шокувало багатьох. Так розкішно жити священники не мають права. Засновник Києво-Печерської лаври Феодосій Печерський сповідував дуже аскетичне життя та весь час залишався так жити й своїм послідовником. Павло ж, судячи з фото, переймається лише збагаченням і молитися йому ніколи.

Час здобуття томосу збігається з надважливими в історії України подіями. 1 грудня 1991 року на референдумі 90% українців обрали політичну незалежність. А 1 грудня 2013 року, після побиття мирних студентів, на Майдані почалася Ре-

волюція Гідності. І абсолютно без перебільшення автокефалію можна вважати подією, яка передбачає. Здається питанням — а що такого сталося, що саме зараз томос став можливим? Прихильність з боку Константинополя? Так. Ослаблення державності Росії і церкви, як її частини? Так. Зійшлися зірки на небі? Може, й так. Та все ж головною причиною є непохитна воля чинного керівництва України до боротьби за духовну незалежність і свободу для свого народу. Деякі попередні президенти теж цього прагнули, але так і не змогли наблизитись до здобуття томосу. Президент Порошенко зміг.

Він бореться за Україну на всіх напрямках. Зміцнює армію, яка увійшла у топ-10 серед європейських країн і топ-10 до відкриття сходу, очолює дипломатію, яка перемагає путінську на усіх міжнародних майданчиках. Негайно й рішуче відреагував воєнним станом на атаку російських човнів у Керченській протоці. Він бореться за Україну й не здається. А тому, хто бореться за правду, — Бог допомагає.

Володимир МАНЬКО,
політичний експерт.

Позиція

Україна скликає підписантів Будапештського меморандуму

На час розпаду Радянського Союзу на території України розміщувалися міжконтинентальні балістичні ракети, тактичні ядерні боєзаряди, стратегічні бомбардувальники, здатні нести ядерну зброю, ядерні боєзаряди стратегічної зброї. Одразу після здобуття незалежності України, США та Росія почали переконувати тодішнє керівництво нашої держави якомога швидше позбутися ядерного статусу.

Зрештою, у травні 1992 року Україна підписала Лісабонський протокол про реалізацію положень Договору про скорочення й обмеження стратегічних наступальних озброєнь СРСР-США (СНО-1), а 5 грудня 1994 року в Великій Британії був підписаний Меморандум про гарантії безпеки — так званий Будапештський меморандум, який так і не запрацював. Хоча один позитив він все-таки забезпечив, надавши промовисту сучасну ілюстрацію до вислову знаменитого німецького канцлера XIX століття Отто Бісмарка: «Договори, укладені з Росією, не варті паперу, на якому вони написані».

Підписання Будапештського меморандуму

Тим часом стало відомо, що 27 листопада 2018 року Міністерство закордонних справ України, на підставі пункту 6 Меморандуму, звернулося до країн-підписантів Будапештського меморандуму з вимогою проведення термінових консультацій задля забезпечення повного дотримання зобов'язань і негайного

припинення агресії РФ проти України.

В МЗС зазначили, що Україна розглядає Будапештський меморандум як важливий міжнародний інструмент забезпечення безпеки України і вимагає від Росії повною мірою дотримуватися взятих зобов'язань.

«24 роки тому Україна відмовилася від ядерної зброї в обмін на гарантії безпеки, що були закріплені Великою Британією, Сполученими Штатами Америки та Російською Федерацією у Будапештському меморандумі у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї (ДНЯЗ). Зокрема, ці держави зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи використання сили проти територіальної цілісності або політичної незалежності України», — наголосили у міністерстві.

В українському МЗС також нагадали: держави-гаранти надали зобов'язання, що їхня зброя ніколи не буде використуватися проти України.

Актуально

2018-й рік бюджетники завершать без заборгованостей із зарплати

55 млн грн із медичної субвенції уряд надав Тернопільській області, щоб 2018 рік завершити без заборгованостей із зарплати для медиків. Ці кошти розподілять між районами відповідно до кількості населення та фінансових можливостей райбюджетів. За відповідні зміни проголосували 28 листопада депутати обласної ради.

«Сьогодні ми бачимо, що є недопрацювання з боку районних рад і райдержадміністрацій, органів місцевого самоврядування, адже на кінець року є заборгованість із заробітних плат для медиків. Тому Кабмін, як і минулого року, спрямував, як і минулого року, спрямував кошти на погашення цієї заборгованості. Утім, наголошує, що жодної копійки держава не винна жодному органу місцевого самоврядування. Всі розрахунки у державному бюджеті на 2018 рік були зроблені пропорційно до кількості жителів», — наголосив голова ОДА Степан Барна.

Крім того, 1,2 млн грн уряд спрямував на забезпечення потреби для лікування окремих захворювань.

Не залишаться без заробітної плати й освітяни. Адже з обласного бюджету також перерозподі-

лили державну освітню субвенцію у розмірі понад 10 млн грн. Таким чином, 5 млн грн спрямували міс-

ту Тернопіль, 2,1 млн грн – Чорткову, 1,2 млн грн – Бережанам та 2 млн грн – Кременцю.

Державні програми

Прийшла субсидія. Як сплачувати свій обов'язковий платіж?

Як і в минулих опалювальних сезонах зекономлену субсидію можна використати для оплати наступного місяця спожитого понад соціальну норму газу, води чи електроенергії.

До прикладу, сім'ї була нарахована жовтнева субсидія (неповний опалювальний місяць) у розмірі 550 грн. Обов'язковий платіж домогосподарства – 820 грн. Але у жовтні спожито лише 13 кубометрів газу, за що сплачено його фактично вартість – 92,26 грн. У наступному місяці сім'я має право розрахуватися за спожитий понад норму газ зекономленою в попередньому місяці субсидією.

Або ж у листопаді обов'язковий платіж становить 1000 гривень за соціальною нормою 400 кубів газу, а фактично використано лише 100 кубів. Залишок – 300 кубів – можна використати у холодніші місяці. При цьому не потрібно нікому нічого повідомляти – ці суми мають зазначатися надавачем послуг у платіжці як переплата (з мінусом).

Якщо вартість фактично спожитої послуги менша, ніж обсяг обов'язкового платежу, субсидіант має право сплачувати лише вартість фактичної послуги. Якщо, скажімо, розмір обов'язкового платежу за певну послугу становить 200 гривень на місяць, але домогосподарство реально її спожило тільки на 120 гривень, сплати підлягатиме фактичний обсяг споживання, тобто 120 грн.

Сума субсидії, яку держава надала громадянам для оплати комунальних послуг у розмірі соціальних нормативів, і яка не використана минулого місяця в результаті економії електроенергії, газу чи води, має обов'язково зараховуватися постачальником послуги у рахунок плати за послуги наступних розрахункових періодів.

Якщо виконавець житлово-комунальної послуги «ігнорує» зекономлену субсидію і нараховує інакше, він порушує чинне законодавство (Постанова КМУ № 848 «Про спрощення порядку надання населенню субсидій для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг, придбання скрапленого газу, твердого та рідкого пічного побутового палива»).

У випадку порушення таких прав, українці можуть звертатися зі скаргами до керівників підприємств, що надають ці послуги, а в разі відсутності реакції – органів влади на місцях або органів місцевого самоврядування. Там допоможуть врегулювати ситуацію із неправомірним нарахуванням коштів.

4,1 млрд грн стягнуто з неплатників аліментів

Завдяки першому та другому пакетам законів #ЧужихДітейНеБуває за 11 місяців цього року на користь дітей стягнуто 4,1 млрд грн аліментів. Про це повідомив міністр юстиції України Павло Петренко.

«Стягнення на користь дітей, які живуть в неповних сім'ях, заборгованості зі сплати аліментів – один із пріоритетних напрямків роботи Мін'юсту. Закон #ЧужихДітейНеБуває2, який набув чинності 28 серпня 2018 року, надав виконавцям багато ефективних інструментів впливу на неплатників аліментів. Завдяки цьому за 11 місяців цього року державними виконавцями Мін'юсту стягнуто 4,1 млрд грн аліментів на користь дітей. Для порівняння: за аналогічний період минулого року було стягнуто 2,1 млрд грн», — зазначив Павло Петренко.

За словами міністра юстиції, однією з дієвих новацій нового законодавства є накладення штрафів на суму боргу з аліментів. Наразі виконавцями винесено більше ніж 16 164 постанови про накладення на боржника штрафу в розмірі 20% від заборгованості від 1 до 2 років, 11 429 постанов про накладення штрафу в розмірі 30% за заборгованість від 2 до 3 років, та 34 034 постанови про на-

кладення штрафу в розмірі 50% за заборгованість понад 3 роки.

«Ще не за всіма провадженнями, де є заборгованість, виконавцями винесені відповідні постанови про накладення штрафу, адже це потребує часу. Ми щотижня відстежуємо кількість винесених постанов, і їхня кількість постійно зростає. Це питання перебуває на контролі, і жодному боржнику не вдалося уникнути відповідної санкції. Хочу наголосити, що ці штрафи ідуть безпосередньо дітям», — наголосив очільник Мін'юсту.

Він додав, що завдяки нововведенням про вчленення боржником адміністративного правопорушення, судами винесено 2 558 постанов про накладення на боржника стягнення у вигляді суспільно корисних робіт.

«У тому випадку, якщо боржник ухилятиметься від суспільно корисних робіт, до нього застосовуватиметься адміністративний арешт, а в разі злісного ухилення

від виконання суспільно корисних робіт до боржника буде застосована кримінальна відповідальність у вигляді позбавлення волі на строк до 2 років», — зазначив Павло Петренко.

Міністру наголосив, що всі ці заходи впливу стимулюють боржників ліквідувати заборгованість, щоб не допускати накладення на них усього комплексу санкцій. Зокрема, стосовно 50,3 тисячі дітей уже погашено заборгованість у повному обсязі. Крім цього, 41,9 тисячі сімей досягли згоди щодо сплати аліментів і відкликали виконавчі документи у зв'язку з відсутністю претензій до боржника.

Новини | Коротко про актуальне

Президент вніс до ВР проект закону про внесення змін до закону «Про правовий режим воєнного стану» щодо забезпечення проведення місцевих виборів, призначених на неділю, 23 грудня 2018 року. Відповідний законопроект зареєстрований у парламенті під № 9357.

Водночас під час засідання Погоджувальної ради представник Президента у парламенті Ірина Луценко сказала, що Президент подав зміни до закону про правовий режим воєнного стану, в якому пропонується встановити, що дія частини 1 ст.19 цього закону до ордено заборони самоврядування в умовах воєнного стану виборів органів місцевого самоврядування не поширюється на проведення місцевих виборів, призначених на неділю, 23 грудня 2018 року. Луценко пояснила, що така пропозиція Президента підтверджує, що воєнний стан потрібний виключно для консолідації механізмів і інструментів для підготовки оборони країни до можливої агресії РФ. Вона уточнила, що ніякі свободи, ніякі права не будуть обмежені.

Україна заявила протест у комітеті з безпеки на морі Міжнародної морської організації (ІМО) у зв'язку зі збройним нападом на українські військові катери. 34 країни-члени ІМО підтримали позицію України. Про це повідомляє Посольство України у Великій Британії. Зазначається, що українська сторона засудила численні факти дискримінаційних перевірок суден, які прямують до українських дискримінаційних порушень Конвенції ООН з морського права та двосторонніх українсько-російських угод. «На підтримку позиції України висловилися делегації 34 країн-членів ІМО, серед яких Австралія, Велика Британія, Грузія, Канада, ФРН, Франція та США, які підтримали вимоги української сторони та засудили черговий акт збройної агресії Росії проти України», — повідомили у посольстві.

Волонтери у Москві переслали до СІЗО «Лефортово» і «Матросская тишина» незаконно затриманим 24 українським морякам передачі та листи від родичів. Про це повідомила фотожурналіст і громадська активістка Вікторія Івлева. Крім того, за її даними, усім їм передали по п'ять конвертів з марками.

За даними Івлевої, до цього часу 130 рублів і 52 копійки (близько 165 тис. 535 гривень), із них на закупівлю витрачено 74 тис. 272 рублі (приблизно 31 тис. 194 гривні).

При цьому Івлева висловила захоплення вчинком кримськотатарських активістів, які привезли до Москви з окупованого Криму речі українським морякам.

Проект ЄС «Підтримка комплексної реформи державного управління в Україні» (EU4PAR) спільно з Секретаріатом Кабінету Міністрів України та Національним агентством України з питань державної служби провели 3 грудня у Києві міжнародну конференцію «Навчання та розвиток на державній службі: досвід інших країн для України». «Сьогодні перед нами багато викликів — економічних, політичних, соціальних. Інтенсивна інтеграція України до європейських структур ставить перед державною службою високі вимоги. Відповідати їм неможливо без нових умінь і навичок державних службовців», — зазначив міністр Кабінету Міністрів України Олександр Саєнко.

МОЗ спільно з Міністерством освіти та науки переглядають заходи з питань безпеки дітей у школах. «Підставою для зарахування на індивідуальну форму навчання будуть хвороби шкіри та підшкірної клітковини, що призводять до значного ризику інфікування, — епідеміологічний, залежно від стану; тяжкі психічні розлади; захворювання, що супроводжуються лабораторно підтвердженою імуносупресією. Усі інші діти на прохання батьків будуть влаштовані на інші форми навчання на їх вибір», — наголосили у МОЗ.

Для осіб, котрі доглядають за дітьми з тяжкими захворюваннями, але ще не мають групи інвалідності, з 1 січня 2019 року виплачуватиметься соціальна допомога. Про це заявив міністр соціальної політики Андрій Рева.

Водночас він зауважив, що «наступного року прожитковий мінімум для осіб, які втратили працездатність, підвищується на 9,4%, і становитиме з грудня наступного року 1638 грн на місяць». Відповідно, зазначив Рева, зростатимуть розміри державної соціальної допомоги особам з інвалідністю з дитинства та дітям з інвалідністю.

Єдиний в Україні завод, який займався утилізацією використаних батарейок, закрити виробничу лінію. Про це заявила керівник юридичного Відділу МБО «Екологія-право-людина» Ольга Мельник-Забрамна. Завод «Аргентум» офіційно не займається діяльністю з утилізації «Завод аргентум», афіційно не займається дослідницькою метою. У нього немає відповідних промислових потужностей і технологій, щоб це робити системно. Процес був кустарний. Робота йшла неофіційно і несерйозно. У країні є немало підприємств, що мають ліцензії на утилізацію, але необхідних технологій у них теж немає», — прокоментувала Мельник-Забрамна. Зазначається, що тепер усі відправлені до батарейки в країні складуються, а чекатимуть на спеціальні склади. «Завод з утилізації батарейок є в країнах Єврозоюзу, проте для організації їх вивезення, вважають експерти, потрібна держпраграма. Поки що батарейки складають у спеціальних сховищах у великих містах, оскільки на звичайні звалища їх вивозити не можна. Місця вони займають небагато, тому можуть чекати експорту за кордон або будівництва заводу в Україні достатньо довго», — йдеться в повідомленні.

Професійні свята

День місцевого самоврядування

Шановні працівники органів місцевого самоврядування!

Прийміть найщиріші вітання з нагоди вашого професійного свята.

Становлення нашої країни як незалежної держави пов'язано з розвитком місцевої ініціативи, зі зростанням ролі громади та відповідальності кожного її члена за долю свого рідного краю. Поруч з економічними реформами країна потребує розширення повноважень самоврядних органів та їх здатності активно долучатися до участі в управлінні регіональними і державними справами.

Нехай цей святковий день додасть всім нам енергії і наполегливості у спільній справі подальшого розвитку територіальних громад, відродження сіл і селищ нашого району, зміцнення авторитету України в європейській спільноті і в усьому демократичному світі!

Бажаємо вам міцного здоров'я, родинного затишку, здійснення всіх ваших мрій і сподівань, наснаги та нових здобутків у роботі.

Олександр ПОХИЛИЙ,
голова Тернопільської
райдержадміністрації

Андрій ГАЛАЙКО,
голова Тернопільської
районної ради

7 грудня в Україні відзначають День місцевого самоврядування — професійне свято всіх, хто представляє багатотисячний загін народних обранців.

6 грудня у приміщенні Тернопільського обласного академічного драматичного театру ім. Тараса Шевченка відбулись урочистості з нагоди Дня місцевого самоврядування, у яких взяли участь сільські та селищні голови, секретарі сільських рад, депутати, голови об'єднаних територіальних громад, старости, працівники апаратів обласної та районних рад. Дійство благословили Високопреосвящений архієпископ і митрополит Тернопільсько-Зборівський УГКЦ кир Василій Семенюк та архієпископ Тернопільський і Кременецький Нестор.

Працівників місцевого самоврядування з професійним святом привітали голова ОДА Степан Барна та голова Тернопільської обласної ради Віктор Овчарук. Представникам органів місцевого самоврядування вручили грамоти та подяки

Тернопільської обласної ради, Почесні грамоти Кабінету Міністрів України, Подяки Прем'єр-міністра України, грамоти та цінні подарунки ОДА.

Серед нагороджених — селищний голова Великої Березовиці Ілля-Михайло Костюк, депутат Тернопільської районної ради загального відділу районної ради Олена Ференц, депутати обласної ради Володимир Лісовський та Володимир Болещук, головний спеціаліст відділу земельної відносин Байконецької сільської ради ОТГ Михайло Турчин.

Свято завершилося концертом, який підготували студенти та педагоги Тернопільського обласного коледжу ім. Соломії Крушельницької.

Андрій ГАЛАЙКО:

«Теперішня районна рада — особлива, бо діє у час війни і реформ»

Андрій Васильович Галайко обраний головою Тернопільської районної ради 1 грудня 2015 року. Має дві вищі освіти: закінчив Тернопільський національний педагогічний університет ім. Володимира Гнатюка та Тернопільський національний економічний університет. Розпочинав трудову діяльність економічним консультантом в Острівській ЗОШ І-ІІІ ст., пізніше учителем музики директором районного будинку культури. З 2001 року очолював відділ культури райдержадміністрації, заступник працівник культури України.

Тернопільську районну раду сьомого скликання голова Андрій Галайко вважає особливою, адже виконав апарат та депутати розпочали роботу у складний для країни час: на сході розгорнулася антитерористична операція, розпочалася реформавання майже всіх сфер життєдіяльності — медицини, освіти, соціального забезпечення тощо.

«Один китайський мудрець сказав: «Не дай Боже вам жити в епоху змін!» — каже Андрій Васильович. — На нашу каденцію їх випало чимало. Нині кожен на своєму місці відповідальний за все, що відбувається у нашій державі. І те, що, живучи у час війни, ми змогли забезпечити роботу господарського комплексу, навчати дітей, допомагати армії, — результат злагодженої роботи апарату ради, депутатського корпусу і сільських рад. Тож принагідно дякую всім за розуміння, підтримку, чітку громадянську позицію.

Теперішня районна рада, її депутатський корпус — це поєднання молодості та досвіду. Вперше стали депутатами Назар Дзюбак, Володимир Дзудило, Андрій Ді-

Воло, Ірина Крупа, Андрій Кузь, Володимир Періг, Роман Сивак, Юрій Федунік. Депутатами-ветеранами у районній раді є Степан Бородай, Володимир Крупницький, Микола Михальчишин, Володимир Мокрицький, Ігор Хомко, Богдан Ящик та інші. У складі депутатського корпусу районної ради — освітяни, аграрії, представники приватного бізнесу, люди різних професій і різного віку. Кожен має свій характер, але з ними легко працювати, адже всі усвідомлюють: ми — одна команда і мета у нас також одна: забезпечити стабільну роботу всіх галузей економіки, освіти, культури, медицини, виплату зарплат, охорону громадського порядку в складний для України час».

Микола МИХАЛЬЧИШИН: «Поновлення грошових оцінок земельних ділянок — одне з найактуальніших питань»

Микола Михальчишин, крім своїх посадових обов'язків заступника голови районної ради, здійснює прийом громадян як депутат. До нього часто звертаються з питань переоформлення спадщини на земельні паї; відновлення меж присадибних та дачних державних актів на право власності на землю; присвоєння кадастрових номерів земельним ділянкам; підготовки документів для успадкування, продажу та дарування земельних ділянок. Останнім часом допомагає бійцям АТО в оформленні документів на земельні ділянки.

«Діяльність Тернопільської районної ради відкрита, прозора та спрямована лише на одне — задоволення життєвих потреб мешканців району, — каже Ми-

нішній заступник голови Тернопільської районної ради Микола Михальчишин, на яких би посади не перебував, вважає основними критеріями роботи відкритість, законність, рівність прав громадян. За фахом — інженер-механік. Після закінчення Тернопільського приладобудівного інституту (нині — Національний технічний університет ім. Івана Пулюя) продовжив працювати тут викладачем на кафедрі «Зварювання». Згодом займався підприємницькою діяльністю. З 2006 року — на державній службі в управлінні Держземкадастру в Тернопільському районі.

кола Михальчишин. — У районі більшість сільських та селищних рад зрозуміли актуальність розробки генеральних планів населених пунктів, а деякі вже їх вготували з подальшою зміною меж сіл, щоб розпорядником земель за межами населених пунктів були сільські ради, а не чиновники з області. Багато громадян ще не приватизували земельні ділянки для ведення особистої сільськогосподарської діяльності, а також засаджені ділянки, які, згідно з картографічними матеріалами, розташовані за межами населених пунктів. Тому цю роботу потрібно продовжити, і районна рада та депутати цьому активно сприяють.

Бордаєв на сесіях неодноразово порушує питання обліку лісових насаджень колишніх колгоспів. За матеріалами перспективних планів ведення лісового господарства колективних сільськогосподарських підприємств, з моєї ініціативи оцифровано 70%

лісонасаджень. Матеріали після завершення всіх робіт будуть передані у сільські ради, на території яких розташовані лісові масиви. Впорядкування документації лісових масивів із подальшою передачею в оренду дасть можливість додатково наповнювати сільські та селищні бюджети.

Також актуальним сьогодні є поновлення грошових оцінок земельних ділянок в населених пунктах об'єднаних територіальних громадах, над чим сільські ради активно працюють, дбаючи про поповнення своїх бюджетів. Деяким районна рада допомагає коштами для виготовлення цих документів.

Користуючись нагодою, бажано всім працівникам органів місцевого самоврядування міцного здоров'я, благополуччя, миру, злагоди, добра, а людська повага хай буде нагородою за вашу нелегку працю».

Богдан ЯЩИК: «Якщо людина звертається до посадовця, вона довіряє державі»

Багато людей вважають нинішнього керуючого справами Тернопільської районної ради Богдана Ящика своїм учителем. Перш за все, тому, що Богдан Григорович майже чверть століття віддав педагогічній праці, навчаючи фізики, астрономії, математики та інформатики в Почапинській ЗОШ I-III ст. Найбільше задоволення, як зізнався Богдан Григорович, відчуває тоді, коли бачить щирі посмішки та чує привітне «Доброго дня!» від своїх колишніх учнів. А ще, коли на запрошення колег має можливість побувати на традиційному святкуванні Дня фізика. Це для нього — як лише зустріч із однодумцями, педагогами-фізиками, а й з молодістю.

ЗОШ I-III ст., де за кілька останніх років перекрито дах, повністю пероблено фасад, замінено всі вікна і двері на енергозберігаючі, споруджено спортивний майданчик, на умовах співфінансування придбано шкільний автобус. Богдан Григорович разом із іншими депутатами відстоював ремонт дороги Почапинці-Драганівка, будівництво лікарської амбулаторії в селі Почапинці, яка має запрацювати вже в 2019 році. Чимало зусиль доклав на етапі прийняття рішення про внесення Підгороднянської ОТГ до Перспективного плану формування територій об'єднаних громад області.

У 2006 році був обраний заступником голови районної ради, згодом — керуючим справами районної ради. «Моя основна робота, — розповідає Богдан Ящик, — це керівництво виконавчим апаратом, робота зі зверненнями громадян, підготовка сесій, проектів рішень. Сесії районної ради мають відбуватися мінімум один раз на квартал. Але зазвичай їх скликають набагато частіше — 10-12 разів на рік — за необхідності, особливо наприкінці року, коли треба уточнити бюджет, підбити підсумки виконання програм та ухвалити нові — на наступний рік.

За рядками рішення районної ради — тривала й клопітка ро-

бота виконавчого комітету, депутатів. Адже потрібно вивчити документи, юридично правильно підготувати проект і, власне, рішення. **Відповідально вирішимо всі питання, особливо ті, що стосуються фінансування, нормативно-грошової оцінки земель, встановлення тарифів на опалення альтернативними видами палива, бюджету, матеріальної допомоги на лікування та інших, оскільки за кожним рішенням — доля як окремої людини, так і району загалом.**

Цього року у рамках медичної реформи здійснено значний обсяг роботи щодо реформування медичної галузі: реорганізовано Тернопільське районне територіальне медичне об'єднання (ТРТМО) та утворено на його базі два комунальні некомерційні підприємства Тернопільської районної ради — «Тернопільський районний центр первинної медико-санітарної допомоги» та «Тернопільська центральна районна лікарня».

Апарат районної ради працює спільно із депутатським корпусом. Наша діяльність вкрай потрібна, адже нині ми живемо у доленосний для держави час. На сході воїни бережуть наш спокій. Ми ж маємо у мирній обстановці приймати виважені рішення, щоб наблизити наше життя до європейських стандартів».

Знайомство з близька

Іллю-Михайла Костюк обрано селищним головою Великої Березовиці у 2015 році. Це був наймолодший сільський голова в Україні. Ілля Ігорович виповнилося тоді лише 23 роки. Цей вік у багатьох асоціюється з браком життєвого досвіду, проте це — час, коли молоді звершують подвиги, коли людина працює найпродуктивніше. Говорячи про великий обсяг роботи, зроблений за три роки, селищний голова іронізує: «Це дрібниці». Проте найбільшими проектами пишається і, як каже, зробить все для того, щоб вони нарешті стали реальністю. **Має на увазі сучасну школу, яку нині розпочали будувати у Великій Березовиці. Багато значать для розвитку інфраструктури населеної дубри і початок. А ще відкрито пункт швидкої медичної допомоги, нову амбулаторію сімейної медицини, спортивний майданчик зі штучним покриттям.** «Планів ще більше, ніж вже зроблено, — каже, усміхаючись, Ілля-Михайло Костюк, — але про них — лише після того, коли будуть виконані».

Олена Ференц — уродженка села Байківці, педагог за освітою, магістр державної служби, у виконавчому апараті Тернопільської районної ради працює з 2008 року. Нині очолює загальний відділ, до компетенції якого, зокрема, належить забезпечення разом з організаційним та іншими відділами районної ради організаційно-технічної роботи з підготовки сесій районної ради, нарад та інших заходів, що проводяться керівництвом районної ради; розробка проектів нормативно-правових актів — розпоряджень голови районної ради, рішень районної ради, їх реєстрація та своєчасне доведення цих документів до сільських та селищних рад, підприємств, установ, організацій, службових осіб; ведення діловодства; реєстрація і передача на розгляд голови вхідної та вихідної кореспонденції; складання зведеної номенклатури справ, забезпечення контролю за правильністю формування, оформлення і зберігання справ, **уваги, вона надзвичайно клопітка, відповідальна, забирає багато часу. Проте з усіма обов'язками начальник відділу Олена Ференц та головний спеціаліст з кадрової роботи Валентина Вітрук справляються відмінно.**

Руслан Тарасенко — депутат Тернопільської районної ради, член постійної комісії з питань регламенту, депутатської етики та організації роботи, законності та правової політики. Уродженець села Забойки. Економіст за освітою. Свого часу працював журналістом у Тернопільській державній телерадіокомпанії. Згодом — редактором видань «Нова оселя», «Чим хата багата», «Агроеліта». Автор низки статей до Енциклопедичного церковного словника. Засновник газети «Хата», яка виходить один тираж 20 тисяч примірників та розповсюджується у Тернопільській області. Руслан Тарасенко — волонтер з початку воєнних дій на сході України. З його ініціативи та за підтримки колег-депутатів районної та Довжанківської сільської рад, народного депутата Тараса Юрика здійснено благоустрій у місцевій школі та дитячому садочку. Допомагає фінансами футбольному колективу села Домаморич.

У Дарії Блашук чималий досвід діяльності у сфері самоврядування, адже три терміни була сільським головою села Настасів. У 2015 році вперше обрана депутатом Тернопільської районної ради, член постійної комісії з питань розвитку української національної освіти, культури, духовності і засобів масової інформації. Дарія Павлівна, як і виборці, що її підтримали, вболіває за молоде покоління села. «Вважаю, що не має бути різниці, в якій школі — міській чи сільській — навчається дитина. Всюди мають бути створені умови для того, щоб учні отримували повноцінну освіту. Тому, ставши депутатом, поставила за мету, щоб Настасівська школа мала добротний спортивний зал, з необхідним інвентарем для занять спортом. І це вже стало реальністю. Планую повністю замінити сантехніку у школі. **Моя керівництвом району, зокрема головою РДА Олександром Похилим та головою районної ради Андрієм Галайком, а також із сільським головою Миколою Злонкевичем, місцевими підприємцями.** Тож тепер спільно працюємо над тим, щоб мрія стала реальністю. Ще шукаємо можливості, щоб у нашій школі учні початкових класів отримували безкоштовні обіді.

Люди похилої віку, одинокі належать до найбільш вразливої категорії громадян. Мені особисто дуже некомфортно, коли, відпочиваючи у теплій хаті, знаю, що десь у селі одинока літня жінка не має чим розпалити у грубці. Беремо на контроль таких людей, допомагаємо вижити у цей непростий час. Цього навчасмо дітей, які разом із соціальними працівниками турбують про стареньких.

10 тисяч гривень, які районна рада надає кожному депутату як одноразову матеріальну допомогу, використала для допомоги на лікування тих, хто до мене звертався».

Професійні свята | День місцевого самоврядування

Лілія КЕКІШ: «Працюємо, щоб жителі району
були обізнані з роботою місцевого самоврядування»

Магістр державної служби Лілія Кекіш із 30 років робочого стажу 17 віддала статистиці. У січні 2017 року очолила один із структурних підрозділів Тернопільської районної ради — відділ інформаційно-аналітичної роботи.

Я не надто суттєво змінила профіль. Робота цікава. Працюємо у команді з головними спеціалістами Святославом Ногасом та Юрієм Данніковим. Наша праця подібна до праці журналістів. Як і в газеті чи на радіо, інформація людина прочитав чи послухав, іншу проігнорує. Може бути інформація не цікава, але потрібна. Тому на веб-сайті Тернопільської районної ради, окрім інформації про діяльність ради, минулого року з'явилися сторінки Фонду соціального страхування, міськрайонного центру зайнятості, Пенсійного фонду, управління

статистики, військового комісаріату, податківців, освітян. На сайті можна і газету «Подільське слово» почитати. Ми збрали цікаву інформацію про визначні історичні постаті — вихідців із Тернопільського району. Звичайно, працюємо над удосконаленням, якому, як відомо, меж нема. Завжди готові вислухати критику, пропозиції щодо поліпшення роботи, адже наше основне завдання — актуальна інформація для кожного жителя Тернопільського району.

Основні завдання відділу, який очолює Лілія Олександрівна, це — здійснення інформаційного та аналітичного забезпечення діяльності районної ради, об'єктивне висвітлення пріоритетних напрямків роботи; формування соціальних, культурних та інших проблем розвитку району; регулярне наповнення офіційного веб-сайту інформацією, моніторингу роботи його модернізації та вдосконалення; інформування населення про діяльність районної ради, роботу сесій, президії, постійних комісій; здійснення аналізу матеріалів, розміщених у загальнодержавних, обласних і районних засобах масової інформації стосовно діяльності Тернопільської районної ради та органів місцевого самоврядування тощо.

«Моя попередня діяльність у структурах статистики була безпосередньо пов'язана з інформацією та аналітичною роботою, — каже Лілія Кекіш, — тому, очоливши інформаційно-аналітичний відділ

Знайомство зблизька

Володимир Періг — уродженець Тернополя, дитинство минуло у мальовничому селі Соборне. Доцент кафедри економічної кібернети та інформатики Тернопільського національного економічного університету. У 2015 році вперше став депутатом Тернопільської районної ради, член постійної комісії з питань соціально-економічного розвитку, фінансів, бюджету та міжбюджетних відносин. **Володимир Періг депутатство у районній раді розцінює**

як велике довір'я з боку виборців, яке має бути виправдане. Його добрим словом згадують нині педагогічний колектив та учні Соборненської школи. З ініціативи Володимира Періга за допомогою депутатів районної ради учні мають новітні комп'ютери, виготовлено проектну документацію на встановлення спорту, придбано новий інвентар для спортивної зали. А ще обладнано спортивний майданчик для вихованців дитячого садочку в селі Чернелів-Руський.

«Не все вдалося зробити, що планував, балотуючись до Тернопільської районної ради, — каже Володимир Періг. — На жаль, півторакілометровий відрізок дороги від села Чернелів-Руський до Соборного так і залишився не відремонтованим. Сподіваюся, що коли села увійдуть до Байковецької об'єднаної територіальної громади, це питання буде вирішено».

Юрій Малецький має чималий депутатський досвід, адже вже тричі виборці висловили йому довіру, працюючи у постійній комісії з питань промисловості, інвестицій, підприємництва, будівництва, транспорту і зв'язку, ЖКГ, побутового і торговельного обслуговування та соціального захисту населення.

«Ноді розмірковує, що відповісти на питання, якщо воно запитують мене, що робити, коли був депутатом районної ради, — каже Юрій Малецький. — Звичайно, хоча робота дуже рутинна, однак надзвичайно важлива. Від наших рішень часто залежить чиясь доля, бізнес, кар'єра. Тому — і велика відповідальність, яку часом навіть дехто з депутатів до кінця не усвідомлює».

У Великій Березовці була розбита дорога біля церкви, духовної семінарії та клубу. Цього року в селищі вдалося якісно відремонтувати 60% дорожнього полотна. У цьому є частка праці багатьох людей, в тому числі, хоч невелика, але й моя. На черзі — ремонт дороги від моста до вулиці Микулинецької.

Що не зробив? Не зміг відстояти утворення Великоберезовицької чи Острівської об'єднаної територіальної громади, але допомагав тим, хто працював, щоб була Білецька громада».

Місцеве самоврядування

Форум об'єднаних громад

ФОРУМ МІСЦЕВОГО
САМОВРЯДУВАННЯНаступні роки реформи децентралізації мають стати ривком розвитку
регіональної економіки і покращення життя людейІІІ ФОРУМ ОБ'ЄДНАНИХ ГРОМАД
5 ГРУДНЯ 2018

Україна п'ятий рік поспіль реалізує реформу децентралізації, і наступні роки перетворень мають дати новий поштовх розвитку регіональної економіки та покращення життя людей. Про це сказав Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман під час ІІІ Форуму об'єднаних громад, який днями проходив у столиці і зібрав представників органів місцевого самоврядування зі всієї України. **А ключовим лейтмотивом зібрання стала позиція щодо продовження реформи децентралізації, яка в адміністративному та фінансовому сенсі.**

Володимир Гройсман нагадав, що в листопаді створено робочу групу, яка напрацює формат необхідних рішень.

Серед таких рішень — закріплення фінансової стійкості громад, принципів реформування, координації органів влади на рівні «центр — регіони», в тому числі, в сегменті повноважень, а також формування нового територіального устрою за формулою «громада — район — регіон».

«І тут питання не в кількості районів, а в якості. Крайне сформувати 100 споможних районів, ніж мати вдвічі більше, які без коштів і можливостей вирішуватимуть проблеми людей», — сказав Володимир Гройсман.

Глава уряду наголосив, що не потрібно проводити реформу заради реформи. Необхідно забезпечити якісний розвиток території. І це — частина урядової політики середньострокового планування. «Потрібно вирішувати конкретні проблеми регіонів, а не витрачати гроші. Якщо лаво, приміром, не лише побудувати дитячий садок, а створити цілу систему дошкільної освіти на місці», — сказав Прем'єр-міністр.

Він наголосив, що приклади такого планування вже є. А позитивний місцевий досвід потрібно активніше демонструвати і доводити успіх усієї реформи. «Треба захищати територію. Це дає можливість розвитку кожній громаді. Ми пройшли 5 років реформи успішно, наступні роки мають стати ривком розвитку регіональної економіки і покращення життя людей», — сказав Володимир Гройсман.

Геннадій ЗУБКО: «Якщо не зробимо рішучих кроків сьогодні, то втрачимо майбутнє для цілого покоління українців».

«Парламент має якнайшвидше прийняти зміни до Конституції, які дадуть змогу повністю передати повноваження на місце. Аби жоден політик не міг втрутитися в життя об'єднаних громад, змінити їхні бюджетні або загальні принципи реформування децентралізації», — наголосив віцепрем'єр-міністр — міністр регіонального розвитку, будівництва та ЖКГ України Геннадій Зубко. — Майбутні 5 років є ключовими для України, яка сьогодні стає європейською державою, яка сьогодні стає європейською державою. Ми можемо говорити про реформу децентралізації і зміни, які відбуваються в кожній громаді. Але підрастає покоління, яке може бути позбавлене якісних послуг — в освіті, охороні здоров'я, соціальному забезпеченні. І якщо ми не зробимо рішучих кроків сьогодні, то втрачимо майбутнє для цілого покоління українців. Цими рішучими кроками є формування нової територіальної основи України. **Для цього потрібно внести зміни до Конституції, прийняти Закон «Про засади адміністративного територіального устрою України», сформувати перспективні плани об'єднання громад з повним покриттям ОТГ території держави, прийняти адміністративне рішення про об'єднання громад згідно з перспективними планами, затвердженому облрадами. Місцеві органи 2020 року мають відбутися на новій територіальній основі».**

Крім того, урядовець зазначив, що важливою складовою розвитку кожної громади є налагодження діалогу місцевого самоврядування з бізнесом, зокрема, детоні сплати податків: «Вкрай важливо — детонізація легалізація заробітних плат, що дасть можливість кожній громаді отримувати з цього додаткові доходи і досягти у 2019 році збільшення доходів до 291 млрд грн».

Анатолій Кулик, сільський голова Байковецької громади; Олег Валов, заступник голови Інвестор приходить, насамперед, за людьми, які мають бути фахово підготовлені. І якщо ми говоримо про трудову міграцію, то не тільки заробітна плата може зупинити цю нагрозду. Сьогодні втримати людей може висока якість послуг у різних сферах життя — освіті, медицині, інфраструктурі, адміністративному забезпеченні», — наголосив Геннадій Зубко.

Ще один напрямок налагодження співпраці громад з бізнесом — розвиток дуальної освіти. «Саме від місцевого самоврядування залежить розвиток спеціального навчання, починаючи від профтехосвіти до коледжів і університетів, які на сьогодні є у громадах. Інвестор приходить, насамперед, за людьми, які мають бути фахово підготовлені. І якщо ми говоримо про трудову міграцію, то не тільки заробітна плата може зупинити цю нагрозду. Сьогодні втримати людей може висока якість послуг у різних сферах життя — освіті, медицині, інфраструктурі, адміністративному забезпеченні», — наголосив Геннадій Зубко.

Глава уряду наголосив, що нинішній Форум підсумовує перші результати змін, «критична маса політичної волі накопичена, щоб проводити реформу». «Система, яка створена сьогодні, — ефективна з точки зору нової якості послуг на території громад, — сказав Володимир Гройсман. — Люди підтримують реформу».

Саме тому, на думку Глави уряду, потрібно працювати над незворотністю перетворень, не забуваючи про посилення відповідальності влади на місцях і про контроль процесів, що відбуваються.

З архівів СБУ

ШО ПОСІЄШ, ТЕ Й ПОЖНЕШ

Свою життєву ниву Іван Галайко сів добром

Оскільки цей номер газети присвячений темі місцевого самоврядування, ми вирішили продовжити її у цій публікації. Герой сьогоднішньої історії — Іван Іванович Галайко — дідусь чинного голови Тернопільської районної ради Андрія Васильовича Галайка.

Місцеве самоврядування України в її сучасних територіальних вимірах пройшло складний та суперечливий історичний шлях, зазнаючи протягом століть впливу як, так само, і в західній частині України. Впродовж століть хто тільки не господарював на наших землях. І кожна влада встановлювала свої закони і порядки, в тому числі й щодо самоврядування. Війти, солтиси, старости, голови сільських рад, знову старости...

Отже, перенесемося в минуле...

Як відомо, найлютішими ворогами радянської системи після її повернення у Галичину навесні 1944 року стали люди, котрі хоча й контактували з представниками німецько-окупаційної влади. Таких було чимало, проте їх варто розділити на дві групи: ті, хто вступив на службу до поліції, був агентом гестапо, служив у створених німцями збройних формуваннях, і ті, хто працював в органах примусового самоврядування, різного роду установах та організаціях. Другу підгрупу також варто розділити на: осіб, які задля покращення власного соціального статусу добровільно пішли на службу до окупанта і під час виконання своїх обов'язків керувалися лише правдами своїх керівників, чим завдавали шкоди власним землякам, і осіб, які були призначені в примусовому порядку або ж обрані людьми. Часто такі службовці, всупереч обов'язку, намагалися не лише не ускладнювати землякам життя, а навпаки, максимально полегшити його, використовуючи службове становище. Саме таким був і герой нашої статті.

Уродженець і житель с. Настасова Іван Іванович Галайко (1896 р. н.) був мудрим і поважним чоловіком, хорошим господарем (мав 8 моргів поля, коней і все необхідне для ефективного ведення господарства). Разом із дружиною Теклею Григорівною (1897 р. н.) виховував трьох дітей: Марію (1928 р. н.), Григорія (1930 р. н.) і Василя (1932 р. н.). Батьки спробували дати дітям гідну освіту, крім того, виховували їх у дусі патріотизму та любові до Батьківщини. Іван Іванович мав активну громадянську позицію, цікавився політикою. У них вдома часто відбувалися дискусії на гострі соціально-політичні теми, учасниками яких були батькові товариші й односельчани.

Із браком у 1941 році німці Настасів став центром району. Районним бургомістром було призначено Михайла Потерейка, секретарем сільської управи — Семена Кураша. Проте через якийсь час Кураш захворів і помер. Тож у серпні 1942 року районний бургомістр разом із трьома офіцерами гестапо скликав збори у місцевому клубі, на яких мали обрати нового голову села. Спочатку настасівчани визначили 12 кандидатів, а

тім підняттям рук голосували за кожного з них. Таким чином, громада обрала новим старостою сільуправи Івана Івановича Галайка.

Займаючи йому таке обрання та примусове призначення не дуже імпонувало. Він всіляко відмовлявся від наданої честі. Проте німці дали зрозуміти, що вибору у нього немає...

Знаючи з власного життєвого досвіду, що нічого в житті не трапляється випадково, та враховуючи безвихідність ситуації, І. І. Галайко вирішив скористатися своїм новим соціальним статусом для надання односельцям допомоги та захисту.

Районні управи були виконавчим органом німецької адміністрації, сперення стягнення податків і зборів, сприяння, організували відправку молоді до Німеччини, відали справами господарства в межах району. В своїй структурі вони мали такі відділи: загального управління, поліцейський, шкіль, і культурних закладів, охорони здоров'я, ветеринарних закладів, охорони будівництва, промисловий, постачання і забезпечення робочою силою, а також пропаганди. Сільські ж управи були утворені з метою зміцнення влади на місцях, однак з доволі обмеженими функціями. Основним обов'язком голови сільуправи був нагляд за виконанням постанов і зборів,

якщо в інших селах ці гроші здебільшого залишалися в кишенях нечистих на руку бургомістрів чи старост, то в Настасові вони доходили до людей!

Доходило до людяності і людяності І. І. Галайка свідчить ще одна історія. Після відступу «перших советів» в селі залишилися троє військовополонених бійців Червоної армії. Коли ж німці освоїлися на новопідкорених землях, згадали й про них. Постало питання про відправку бідолох до концтабору. Проте староста врятував їх, сказавши, що візьме до себе за наймитів. Німці погодилися.

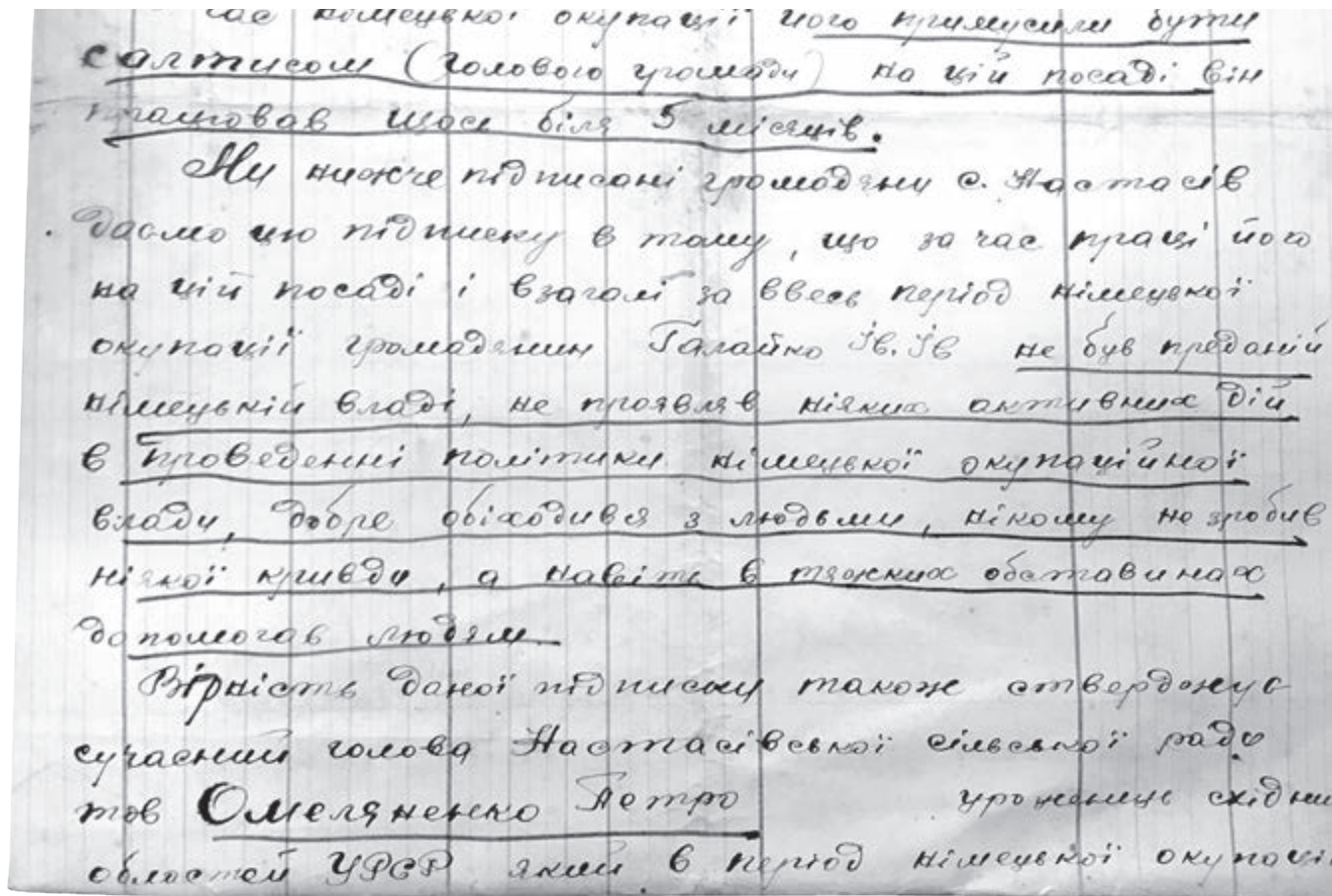
Отже, не бажаючи брати участь в корупційних схемах обкрадання односельчан, провадивши хлібозаготівлю та відправивши людей на примусові роботи, Іван Галайко не влаштував німецьку адміністрацію та її українських холуїв і в березні 1943 року був звільнений із посади. До кінця окупації проживав у селі, займався власним сільським господарством.

У зв'язку зі зміною ставлення німців до корінного населення окупованих територій, з метою протистояння їхньому свавільно активізувалися націоналістичні рухи опору, зокрема й ОУН — УПА. В Настасові також була повстанська бойовка, яка час від часу вчиняла диверсії, сійма, яка час від

ведення порядку» та виявлення «контрреволюційного антирадянського елементу», при чому дуже часто під це формулювання потрапляли ні в чому не винні люди.

Після виходу з хати, більшовики здійснювали обшуки. Зайшовши до Галайків, на даху хати вони виявили трьох осіб, озброєних танковим кулеметом, гвинтівкою та гранатами. Нелегалів мобілізували на фронт, аби «змирили позор кров'ю», а господаря затримали. На календарі було 21 квітня 1944 року.

Дізнавшись, що, крім переховування нелегалів, Іван Галайко в період німецької окупації був старостою села, ЧКісти відкрили кримінальну справу, звинувачуючи його у зраді Батьківщини. В ході слідства Іван Іванович розповідав про обставини, за яких змушений був очолити сільуправу, про роботу, намагався пояснити, що його дії — це не зрада, а навпаки, допомога односельцям у скрутну хвилину. До речі, всі свідки, які проходили у справі, підтверджували його слова. Проте впродовж трьох років не могли зупинити сліпу, глухоніму, безсердечну та безсовісну радянську Феміду... Вироком військового трибуналу від 14.06.1944 року Івана Івановича Галайка визнано винним та засуджено до 15 років позбавлення волі і 5 років 1944 року позбавлення.

У 1955 році до Верховного Суду СРСР надійшов лист від жителів села Настасів, у якому вони просили про повторний розгляд справи І. І. Галайка, аргументуючи це тим, що, перебуваючи на посаді старости, він не завдав односельцям жодної шкоди, навпаки, намагався всіляко допомогти. Під листом підписалися 103 жителі села і сільський голова Петро Омеляненко — один із тих трьох військовополонених червоноармійців, яких врятував Іван Іванович. Саме завдяки цьому зверненню 5 листопада 1955 року І. І. Галайко було звільнено.

мобілізація всіх місцевих ресурсів на користь окупантів.

Один раз в тиждень усі старости збиралися на нараду у бургомистра, де обговорювали виконання планів заготівлі хліба, продуктів харчування, поголів'я ВРХ та відправки людей на роботи до Німеччини. Іван Іванович не любив тих зібрань — обов'язки через свої моральні принципи з обов'язками справлявся не добре, то мусив вислуховувати критику начальства. За весь період його головування на роботі до Німеччини було відправлено лише двох людей: Бабія та Шелера. При цьому до вибору кандидатур старости підходив дуже виважено та по-людськи. Стовариство жила й продуктів харчування теж були нюанси. Кожна сільська управа отримувала від німецької адміністрації кошти, які мали виплачувати людям за здані продукти. І

німців. Гестапо, нічим не краще за НКВС-МДБ, найжорстокішими методами намагалися виявити, помститися, покарати, викоренити...

Наприкінці 1943 року, рятуючись від переслідування, до І. І. Галайка прийшов місцевий повстанець Іван Яцишин та, пояснивши ситуацію, попросив притулку. Іван Іванович, симпатизуючи українським патріотам, дозволив йому заховатися на стрісі. А через тиждень до нього завітав ще один настасівський повстанець — нелегал Василь Миколайович Канцер. Сказав, що знає, що господар надав притулок Яцишину, та прохав вислати його з дружиною, та звичайно ж, Іван Іванович погодився.

З приходом Червоної армії в квітні 1944 року радянські силові структури фактично з першого дня активно взялися за «на-

Недарма кажуть: що посієш, те й пожнеш... Своєю життєвою ниву Іван Галайко сів добром. Сівши в ниву керівника, він міг би махнути рукою на односельчан і пожнати плоди свого соціального становища. Проте розумів, що Бог усе бачить і такий поворот долі відбувся не випадково, тож потрібно пройти цей етап достоїнно, щоб потім не ховати очі від людей.

Наша галицька ментальність така, що ми завжди недолюблювали владу. Спочатку садимо в керівні крісла, а потім на вилах виносимо.

Проте ця історія є яскравим прикладом того, що наш народ цінує і поважає тих керівників, які на це справді заслуговують. 103 (!) підписи під листом до Верховного Суду СРСР у 1955 (!) році — переконливе цьому підтвердження.

Добрі справи

Інклюзивно-ресурсний центр у селі Острів

Нині в Україні відкривають інклюзивно-ресурсні центри (ІРЦ). Відповідно до Постанови Кабінету Міністрів від 12 липня 2017 року місцеві органи самоврядування зобов'язані створити такі структури з розрахунку один центр на 7 тисяч дітей, які проживають на території об'єднаної територіальної громади (району), та на 12 тисяч дітей, які проживають у місті. **ІРЦ надає послуги дітям з особливими освітніми потребами.**

Психолого-педагогічна допомогу надають дітям, які навчаються у дошкільних та загальноосвітніх навчальних закладах чи за індивідуальною програмою з педагогами вдома; здобувають повну загальну середню освіту в професійно-технічних навчальних закладах.

Основними завданнями центру, як сказано у Положенні, є проведення комплексної оцінки з метою визначення особливих освітніх потреб окремої дитини, розроблення рекомендацій щодо програми навчання; надання психолого-педагогічної допомоги дітям з особливими освітніми потребами; надання консультацій батькам та взаємодія з педагогічними працівниками дошкільних, загальноосвітніх та професійно-технічних навчальних закладів з питань організації інклюзивного навчання, а також надання консультативно-психологічної допомоги батькам дитини з особливими потребами.

Незважаючи на відсутність прямих цільових субвенцій для відкриття ІРЦ у 2018 році, Міністерство освіти і науки спрямувало на інклюзивну освіту 502 мільйони гривень. Ця субвенція є адресною і розраховується з огляду на кількість зареєстрованих дітей в інклюзивних класах конкретної школи. Надані на кожну дитину з особли-

вими потребами (16 000 гривень в 2017 році і близько 30 000 гривень — у 2018 році) в ІРЦ розподіляються за таким принципом: 65% — на оплату додаткових занять із фахівцями відповідно до корекційної програми дитини, 35% — на закупівлю обладнання як для особистого користування, так і для групи осіб.

У таких приміщеннях облаштовують приймальні; кімнати для надання індивідуальної психолого-педагогічної допомоги; кабінети для проведення групових психолого-педагогічних занять; кабінет психолога; кабінет для занять лікувальною фізкультурою; кабінет для проведення спільних засідань фахівців центру; кабінет директора центру; технічні приміщення тощо.

До кінця цього року у кожному районі області відкриють ІРЦ, на оснащення яких спрямовано майже 3 мільйони гривень (160,9 тисячі на один центр), ще понад 3 мільйони гривень скеровано на підтримку дітей із особливими освітніми потребами (24,5 тисячі на одного учня).

На сесії Тернопільської районної ради 27 липня 2018 року було затверджено рішення про створення комунальної установи «Інклюзивно-ресурсний центр» Тернопільської районної ради Тернопільської області та оголошено конкурс на посаду директора ІРЦ. **На сесії, що відбулась 23 листопада, було дано згоду на призначення директором КУ «Інклюзивно-ресурсний центр» Тернопільської районної ради Світлани Іванівни Лози.**

А вже 29 листопада відбулось урочисте відкриття ІРЦ на базі комунального закладу «Острівська ЗОШ І-ІІІ ст.». У Тернопільському районі є 4 дитини, які потребують

інклюзивного навчання у школі, 1 — у садочку, 5 — індивідуального навчання. На заході були присутні вчителі, психологи зі шкіл та дошкільних закладів, які навчають та виховують дітей з особливими потребами. Оглянувши ігрові кімнати, кабінети для занять з психологом, логопедом, спортзал, вони були задоволені тими умовами, в яких будуть займатися, розважатися, малювати, спілкуватися діти. Отець Василь Брона освятив приміщення, поблагословив педагогів усіх, хто причетний до відкриття центру, нагадавши слова Ісуса: «Що ви зробили найменшому з цих, для мене ви це зробили».

Директор КУ «Інклюзивно-ресурсний центр» Світлана Лоза провела присутніх кімнатами центру та ознайомила з послугами, які будуть надавати дітям та їх батькам. Учні Острівської школи організували для гостей урочистостей невеличкий концерт.

Із відкриттям ІРЦ у Тернопільському районі усіх привітали начальник управління освіти та науки ОДА Ольга Хома, голова Тернопільської РДА Олександр

Похий, голова районної ради Андрій Галайко та начальник управління освіти РДА Василь Цаль.

«Успішними є ті країни, які інвестують у майбутнє, — сказав голова Тернопільської РДА Олександр Похий. — Майбутнє — це діти, молодь. Приятно в умовах освіти давати якісні послуги, діти прагнуть знань, що забезпечить їм здобуття професії. Людина, яка полюбила науку, любитиме і свою професію, займе свою життєву нішу, буде ефективно працювати, годуючи родину й розвиваючи державу. Для цього ми щодня працюємо, дорогої педагогі, батьки, діти.

Знаємо, що є сім'ї, де діти потребують особливої уваги, опіки, корекції дошкільної та шкільної програми. Для них створені інклюзивно-ресурсні центри, один з яких ми нині відкриваємо на базі Острівської школи. Тут працюватимуть вчителі, які знайдуть особливий підхід до серця кожної дитини. Відкриття центру стало можливим завдяки спільній підтримці органів з боку Президента України Майдана, Фонду Порошенка. Вважатимемо, що мета буде досягнута, якщо діти будуть отримувати лише позитивні емоції від навчання, а вчителі — від роботи з ними».

Вітаючи педагогів та дітей з відкриттям ІРЦ, голова Тернопільської районної ради Андрій Галайко побажав, аби ця хороша ініціатива сприяла тому, щоб діти з особливими потребами отримали вповні свою освіту та реалізувати себе у житті.

Галина ЮРСА – ТРР «Джерело». Фото автора.

Олександр Похий спілкувався з директором Острівської школи Оксаною Кожушко щодо будівництва шкільного басейну та дав доручення своєму заступнику Андрієві Коліснику вивчити кошторисну документацію і шляхи фінансування проекту.

Із повагою до учасників бойових дій

3 грудня у світі відзначають День людей з особливими потребами. Їм у цивілізованих демократичних країнах з високою культурою людських взаємин приділяють додаткову увагу, гарантуючи дотримання прав людини і участь у житті суспільства. Про це наголошено в Всесвітній програмі дій стосовно людей з особливими потребами, ухваленій Генеральною Асамблеєю ООН.

Відзначення Міжнародного дня людей з інвалідністю спрямоване на привертання уваги до категорії населення цієї категорії населення, зокрема щодо захисту їх гідності, прав та забезпечення благополуччя, а також на визнання переваг, які отримує суспільство від участі інвалідів у політичному, соціальному, економічному і культурному житті.

В Україні цей день відзначають з 1993 року. Це — ще одна нагода акцентувати на досягненні рівних прав інвалідів щодо участі в житті суспільства. Міжнародний день людей з інвалідністю — час підбиття підсумків зробленого для цієї категорії громадян, аналізу фактичного становища людей з особливими потребами в соціумі і накреслення планів стосовно поліпшення їх життя.

Напередодні Дня людей з особливими потребами у Тернопільській РДА відбулася робоча нарада за участю заступника голови РДА Андрія Колісника, голови районної організації Товариства Червоного Хреста Ольги Нижник, голови районної організації Української спілки воїнів Афганістану Василя Брицького. Йшлося, зокрема, про співпрацю

районної влади, органів місцевого самоврядування, громадських організацій щодо надання допомоги ветеранам-інвалідам АТО, які проживають на території Тернопільського району.

«Афганська війна — пекло, кризь яке пройшли наші солдати і офіцери, виконуючи армійський обов'язок. Тисячі українських родин втратили рідних, пам'ять про яких назавжди залишиться у наших серцях. Воїни-інтернаціоналісти, братерство «афганців», вірні славному бойовій традиції. З початку бойової агресії на сході вони одні з перших пішли захищати Україну, стали наставниками для молоді. Це — приклад відваги і самовідданого служіння народу й країні, — сказав голова Тернопільської районної організації Української спілки воїнів Афганістану Василь Брицький. — Нині на території нашого району проживає 81 учасник бойових дій в Афганістані, в тому числі 30 осіб з інвалідністю внаслідок війни. На жаль, немилосердно рідують наші ряди. Щороку відходять у засвіти, не доживаючи до 55-60 років,

ветерани-інтернаціоналісти. Війна залишила жорстокий відбиток на їх душах та здоров'ї.

Очільником району — голова Тернопільської РДА Олександр Похий, його заступник Андрій Колісник, голова районної ради Андрій Галайко — постійно контролюють умови проживання воїнів-«афганців», осіб з інвалідністю внаслідок війни, сімей загиблих воїнів та вирішують питання щодо надання необхідної матеріальної допомоги, в тому числі на лікування. Ні одне наше укладання не залишилось поза увагою, за що від імені ветеранів-інтернаціоналістів сердечно дякую».

Допомогу учасники війни в Афганістані отримують і від громадських організацій, зокрема від Червоного Хреста, яку очолює Ольга Нижник.

«Події цього військового конфлікту досі залишаються в центрі уваги істориків, політиків і військових, мають суперечливу та неоднозначну оцінку. Однак участь в афганській війні — це, перш за все, виконання військової присяги, солдатська звитяга та взаємодопомога, а також сум та пам'ять

про загиблих товаришів, — сказала Ольга Михайлівна. — Турбота про воїнів-інтернаціоналістів, їх соціальне відновлення, тому, що жителі району поважають їх подвиг, схиляють голови перед їх мужністю та готовністю до самопожертви. Нині багатьом з них ще нема 55 років, але на війні вони разом із молодістю залишили своє здоров'я. У Тернопільському районі два воїни мають першу групу інвалідності, 28 — другу та третю. Організація, яку очолюю, завжди допомагала

ветеранам-«афганцям» і надалі продовжуватиме це робити для всіх, хто опинився у складних матеріально-побутових умовах».

Після робочої наради у приміщенні районної організації Товариства Червоного Хреста Ольга Михайлівна Нижник передала для 30-ти воїнів-інтернаціоналістів, жителів Тернопільського району, пакети із засобами гігієни.

Галина ЮРСА – ТРР «Джерело». Фото автора.

Традиції

Мій рушник — мій оберіг

Традиція вишивати рушники започаткована з давніх часів. Існують різні техніки — хрестиком, гладдю тощо. Для різних регіонів України характерні особливі візерунки та кольори. Найпоширеніші — червоний і чорний. Перший — колір каліни, символ краси і любові, щасливої долі. А другий — нашої родючої землі, а також смутку, журби за рідною стороною. Недарма старі люди кажуть: горе з радстю переплітаються.

Зрушники заступали шанованих гостей, у нього стелили під ноги наречених, його стелили під ноги нареченим, давали, виряджаючи в далеку дорогу або на війну, проводжали в останню путь.

Він завжди був під рукою, звідси — і назва. Ним прикрашали оселю, покривали діжу з тістом, спечені палиниці, пироги. Хліб і сіль на виши-

тому рушнику — одвічний символ добробуту і багатства, висока ознака гостинності українського народу.

Саме про український вишитий рушник, традиції та звичаї, пов'язані з ним, розповіли учні 8-Б класу на святі «Мій рушник — мій оберіг», яке готували разом із класним керівником О. М. Глаз та педагогом-організатором М. Л. Крамар. Ведучі — Дмитро Базар та Олена Романчук. На заході звучало багато пісень про українські рушники, віршів, віршів. Їх виконали Олена Романчук, Софія Щерба, Валерія Ільєнко, Вікторія Хібрікова, Марія Валівко. Діти захоплено переглядали відеопрезентацію про різноманітні орнаменти і їх значення. У залі, де панувала дружна тепла атмосфера домашнього затишку, на столі лежав хліб на вишитому рушникові.

Лілія КАЗЮРА, учениця 9-А класу.

Висить рушник у хаті на кілочку,
Калина червоніє на столі.
А біля неї — житні колосочки,
Мов пустотливі братики малі.
Це все — моя земля, моя Україна,
Це рук моєї матері тепло.
І цей рушник, яким дочку і сина
Благословляє мати на добро.

Справи аграрні

В агрохолдингу «МРІЯ» відвідували про досягнення, нагородили кращих співробітників та розповіли, яким буде 2019 рік

Компанія «МРІЯ Агрохолдинг» підсумувала результати виробничого сезону та відсвяткувала День працівника сільськогосподарства. Урочисту подію відвідали працівники із шести областей України, де компанія обробляє землі. А це — Тернопільська, Чернівецька, Хмельницька, Івано-Франківська, Львівська та Рівненська області.

2018 рік для «Мрії» став роком якісних змін та хороших результатів. Так, саме цього року агрохолдинг успішно завершив реструктуризацію боргу. Боргове навантаження з 1,1 млрд дол. було зменшене до 309,5 млн дол. Крім того, у 2018 році у «Мрії» з'явився стратегічний інвестор — SALIK UK Ltd.

«МРІЯ Агрохолдинг» продовжить свою операційну діяльність в Україні спільно із дочірньою компанією SALIC — Continental Farmers Group (CFG). За словами генерального директора Саймона Чернявського, іноземні інвестиції дадуть можливість компанії розвиватись та нарощувати виробничі потужності, адже інвестор готовий вкласти у «Мрію» та підтримувати соціальні програми для налагодження ефективного партнерства з громадами, де агрохолдинг обробляє землі.

Визначальним для «Мрії» став сезон-2018. Компанія вперше за три роки завершила збірвальну кампанію в оптимальні терміни. За словами генерального директора Саймона Чернявського, це свідчить про хорошу організацію командної роботи та ефективність автоматизації виробничих процесів. Також компанія завершила збірвальну кампанію картоплі як стратегічної культури. «Мрія» цілеспрямовано збільшує площі під цією культурою: з 92 га в 2017 році до 634 га в 2018. Наступного року заплановано відвести під цю культуру вже 2038 га. Керівництво компанії зазначає, що високою є і врожайність олійної культури: валовий збір соняшнику з площі 33 тис. га вищий від запланованого — 78,1 тис. тонн.

Однією з досягнень 2018 року став запуск першої змішувальної станції для засобів захисту рослин (ЗЗР) у м. Хоростків. За словами операційного директора Андрія Григорова, робота станції підвищує якість робочих розчинів для обприскування культур і збільшує продуктивність робіт у полі. У планах на 2019 рік — автоматизація змішувальної станції та

подальше її впровадження на інших структурних блоках компанії. Агрохолдинг «Мрія» продовжуватиме удосконалення та реалізацію IT-розробок за прикладом «Планшета агронома» у інші виробничі галузі. Також серед цюгорічних здобутків — поповнення технічного парку агрохолдингу: інвестиції у техніку сягнули 7,9 млн дол. США. Наступного року цю суму заплановано збільшити до 42,3 млн дол. США.

Фінансовий директор компанії Ігор Кублицький повідомив, що інвестиційний план на 2019 рік передбачає фінансування рослинництва, поповнення технічного парку, елеваторів, поповнення технічного парку та ін. Агрохолдинг має намір збільшувати витрати на насіння, ЗЗР та добрива, паливно-мастильні матеріали. Саймон Чернявський також зауважив, що «МРІЯ Агрохолдинг» прозоро та відповідально веде бізнес в Україні — сумлінно платив податки до державного бюджету надійшло 409,2 млн грн. Так, у Тернопільській області агрохолдинг «Мрія» є найбільшим платником податків.

Про цюгорічні досягнення та плани HR-департаменту на 2019 рік розповіла Надія Кафтан, заступник директора департаменту з роботи з персоналом. Вона зазначила, що у виробничому сезоні цього року зафіксовано позитивну динаміку росту заробітної плати та підтримання іміджу компанії як привабливого роботодавця. «Мрія» інвестувати у розвиток своїх працівників, зокрема, у 2018 році було проведено 113 навчальних заходів за різними напрямками, у 2019 р. передбачено продовження освітньої програми для співробітників, налагодження контактів із вишами для залучення талановитої молоді. Для своєчасного, коректного та прозорого висвітлювання розрахунків відрядної зарплати сезонним працівникам компанія запровадила табельну автоматизовану систему (так звану табелеграму), яку налаштували вмонтували у спеціальні термінали (інфобокси), розміщені на ключових базах підприємства.

Важливим напрямком роботи агрохолдингу є соціальне партнерство та підтримка громад. За 11 місяців роботи «Мрія» скерувала більше 20 млн грн на реалізацію проектів у галузях освіти, духовності, культури, спорту, інфраструктури, музичності та благодійності.

«Цюгоріч суму допомоги для громад було збільшено зі 100 грн до 130 грн за кожен гектар в обробітку. Розподіляють ці кошти цілком прозоро — 100 грн залишають для реалізації проектів громади, 20 грн — сприяють у бюджеті району до втілення соціальних проектів та 10 грн — для підтримки української армії», — зазначає директор департаменту комунікацій і соціальних проектів Нонна Шмідік.

Одним із вагомих проектів, над яким компанія працює уже третій рік, є підтримка та сприяння розвитку кооперативного руху. За сприяння «Мрії Агрохолдинг» уже створено 28 кооперативів, з них 10 засновано цього року. У 2019 році компанія планує підтримати уже існуючі кооперативи та допомогти їм розвивати переробку продукції, створивши тим самим додану вартість. Цього року вже організовано цех заморозки ягід у кооперативі «Файна поляна», що у Козівському районі. Наступним кроком заплановано будівництво цеху з виготовлення вуликів для бджолярських кооперативів. Варто зазначити, що 2018 рік став роком для співпраці агрохолдингу з бджолярами. У березні цього року запрацювала інтерактивна карта медодайних культур, на якій в режимі реального часу відображаються посіви компанії, роботи, які там ведуть. Також можна зарезервувати місце для вивозу пасіки на полях, які зареєструвалися на сайті, надходять сповіщення про роботи в полі та внесення ЗЗР для запобігання нанесення шкоди бджолам та налагодження ефективною співпраці. Цього року на полях «Мрії» було постійно проводиться професійне навчання для пасічників і надає їм перші багатокорпусні вулики. Крім того, вдалося підтримати бджолярські кооперативи та передати їм в користування модульні причепи.

У рамках святкування Дня працівника сільськогосподарства агрохолдинг «Мрія» нагородив кращих працівників за найвищі особисті показники в роботі. Почесні грамоти та грошові премії за результатами року отримали представники різних підрозділів компанії. З кластеру «Тернопіль» нагородами відзначили тракториста Олександра Понамаря, комбайнера Степана Коржандя, механіка Андрія Салика, комірника локального складу Миколу Процишина. З кластеру «Полісся» — тракториста Миколу Федорука, комбайнера Михайла Левченка, менеджера Відруку з питань регіонального розвитку з кластеру «Карпати» — тракториста Максима Вен-

гриновича, комбайнера Володимира Псюка. З кластеру «Галичина» нагороди отримали тракторист Дмитро Горин, комбайнер Іван Заворотний, старший фахівець з безпеки Василь Кривак. З кластеру «Львів» нагороду отримав тракторист Богдан Возняк. З кластеру «Поділля» нагородили тракториста Володимира Пелюха та комбайнера Івана Кочмаря. З кластеру «Буковина» відзначили тракториста Володимира Назарюка, комбайнера Олександра Чорного, старшого агронома Михайла Садовника. Крім працівників кластерів, відзнаки отримали співробітники інших підрозділів компанії: водій паливозаправника Василь Вінарський, програміст Олександр Гербут, фінансовий контролер Сергій Овсяний, механік Михайло Кришталович, лаборант елеватора (с. Деренівка) Віра Костюк, оператор сушарильного устаткування елеватора (м. Борщів) Андрій Довганюк, складач поїздів Володимир Вовк.

Крім того, працівники «Мрії» отримали з рук заступника директора департаменту агропродумислова розвитку Тернопільської області Василя Кічка особливу нагороду: орден «За розбудову України» відзначено менеджера з питань регіонального розвитку Любов Клепацьку, старшого агронома Михайла Вакарюка, старшого менеджера із зв'язків з громадськістю Ігоря Петельку, завідувача лабораторії Степану Теплицьку, старшого інженера Михайла Хомишина. А орденом «Хрест Слави» — комірника центрального складу Василя Головача, інженера-механіка Валерія Ковальчука, тракториста Миколу Метчикова, підсобного робітника Василя Осидка, фахівця з контролю виробничих бізнес-процесів Михайла Собчака.

Найкращим за результатами сезону став кластер «Буковина». Саме він отримав грошову винагороду у розмірі 500 тис. грн. Цього року також відзначили роботу кращого елеватора. За результатами виробничого сезону таким став елеватор у смт Козова. Сертифікат на 100 тис. грн — саме така нагорода за старанну працю співробітників елеватора.

МРІЯ
АГРОХОЛДИНГ

ПОНЕДІЛОК 10 грудня

UA: ПЕРШИЙ
14.30 РадіоДень.
15.00,21.00,03.00 Новини.
15.20 Чудова гра.

1+1
06.30,07.10,08.10,09.10 Сніданок з «1+1».

07.00,08.00,09.00,12.00,16.45,19.30,00.45,05.25 «ТСН».
09.30,11.15,12.20 «Одруження наосліп».

15.40 Т/с «Мое чуже життя».
17.10 Т/с «Величне століття. Нова Володарка».

19.20 «Секретні матеріали».
20.35 «Чистопевсь».
20.45 Х/ф «За правом любові».

21.45 «Міняю жінку 14».
23.30,00.50 Х/ф «Обережно! Предки в хаті».

01.40 Х/ф «Досить слів».
ІНТЕР
02.15 Х/ф «Міщнин горішок».

02.25 Х/ф «3 життя відпочиваючих».
03.30 М/ф «Острів скарбів».

03.40,04.25,05.30 «Орел і решка. Шопінг».
05.20 «Подорожці» - «Час».

06.05 М/ф.
06.15,22.05 «Свідство вели...» з Л.Каневським».

07.00,08.00,09.00,12.00,17.40 «Новини».
07.10,08.10 «Ранок з Інтером».

09.20,18.00,19.00,01.40 «Стосується кожного».
11.15,12.25 Х/ф «Жандарм із СанТропе».

13.50 Х/ф «Жандарм у Нью-Йорку».
15.50 «Чекай на мене. Україна».

20.00 «Подорожці».
21.00 «Речдок. Особливий випадок».
23.50 Х/ф «Арфа для коханої».

04.40 Скарб нації.
04.45 Еврика!
04.55 Т/с «Відділ 44».

06.30 Факти тижня. 100 хвилин з О.Соколову.
08.45,12.45,15.45 Факти.

09.15,19.20 Надзвичайні новини з К.Стонієм.
10.15 Антисомбі.
11.15,13.20 Секретний фронт. Дайджест.

ВІТОРОК 11 грудня

UA: ПЕРШИЙ
06.00 М/с «Ведмеді-сусіди».

1+1
06.30,07.10,08.10,09.10 Сніданок з «1+1».

07.00,08.00,09.00,12.00,16.45,19.30,00.45,05.25 «ТСН».
09.30,11.10,12.20 «Одруження наосліп».

13.15 «Міняю жінку».
14.45 «Сімейні мелодрами».

15.45 Т/с «Мое чуже життя».
17.10 Т/с «Величне століття. Нова Володарка».

19.20 «Секретні матеріали».
20.35 «Чистопевсь».

20.45 Х/ф «За правом любові».
21.45,23.45,00.50 «Інспектор. Міста».

01.40 Х/ф «Угрупування «Схід»».
ІНТЕР
06.00,02.50 М/ф.

06.15,22.05 «Свідство вели...» з Л.Каневським».

07.00,08.00,09.00,12.00,17.40 «Новини».
07.10,08.10,09.20 «Ранок з Інтером».

10.10,12.25 Т/с «Тайсія».
13.10 Х/ф «Жандарм одружується».

14.50 Х/ф «Жандарм одружується».
15.50 «Чекай на мене. Україна».

20.00 «Подорожці».
21.00 «Речдок. Особливий випадок».
23.50 Х/ф «Лекція для домогосподарок».

04.10 Скарб нації.
04.20 Еврика!
04.30 Факти.

04.50 Т/с «Відділ 44».
05.35,20.15 Громадянська оборона.

06.30 Ранок у великому місті.
08.45 Факти. Ранок.
09.15,19.20 Надзвичайні новини з К.Стонієм.

10.05 Прорвемось!
11.05 Антисомбі.
12.20,13.25 Х/ф «Нація прибульці».

СЕРЕДА 12 грудня

UA: ПЕРШИЙ
06.00 М/с «Ведмеді-сусіди».

1+1
06.30,07.10,08.10,09.10 Сніданок з «1+1».

07.00,08.00,09.00,12.00,16.45,19.30,00.45,05.25 «ТСН».
09.30,11.15,12.20 «Одруження наосліп».

13.15 «Міняю жінку 7».
14.45 «Сімейні мелодрами».

15.45 Т/с «Мое чуже життя».
17.10 Т/с «Величне століття. Нова Володарка».

19.20 «Секретні матеріали».
20.35 «Чистопевсь».

20.45 Х/ф «За правом любові».
21.45,22.55 «Світ навіворті 10: Бразилі».

00.05,00.50 Х/ф «Порочні ігри».
02.20 «Світське життя».

06.00 М/ф.
06.15,22.05 «Свідство вели...» з Л.Каневським».

07.00,08.00,09.00,12.00,17.40 «Новини».
07.10,08.10,09.20 «Ранок з Інтером».

10.10,12.25 Т/с «Тайсія».
10.15,12.25 Т/с «Тайсія».

13.10 Х/ф «Велике весілля».
14.50,15.50,16.45 «Речдок».

18.05,19.00,02.00 «Стосується кожного».
20.00 «Подорожці».

21.00 «Речдок. Особливий випадок».
23.50 Х/ф «Калина червона».

04.10 Скарб нації.
04.20 Еврика!
04.25 Студія Вашингтон.

04.30 Факти.
04.50 Т/с «Відділ 44».
05.35,10.10 Громадянська оборона.

06.30 Ранок у великому місті.
08.45 Факти. Ранок.
09.15,19.20 Надзвичайні новини з К.Стонієм.

ЧЕТВЕР 13 грудня

UA: ПЕРШИЙ
06.00 М/с «Ведмеді-сусіди».

1+1
06.30,07.10,08.10,09.10 Сніданок з «1+1».

07.00,08.00,09.00,12.00,16.45,19.30,00.45,05.25 «ТСН».
09.30,11.25,12.20 «Одруження наосліп».

13.15 «Міняю жінку».
14.45 «Сімейні мелодрами».

15.45 Т/с «Мое чуже життя».
17.10 Т/с «Величне століття. Нова Володарка».

19.20,04.50 «Секретні матеріали».
20.35 «Чистопевсь».

20.45 Х/ф «За правом любові».
21.45 «Гроші».

22.30 «Право на владу».
01.00 Х/ф «Чорне Різдво».

06.00 М/ф.
06.15,22.05 «Свідство вели...» з Л.Каневським».

07.00,08.00,09.00,12.00,17.40 «Новини».
07.10,08.10,09.20 «Ранок з Інтером».

10.10 Х/ф «Пік-Пік».
12.30 Х/ф «Шляхетний венеціанець».

14.50,15.50,16.45 «Речдок».
18.00,19.00 «Стосується кожного».

20.00 «Подорожці».
21.00 «Речдок. Особливий випадок».
23.50 Х/ф «Дорога в пекло».

04.10 Скарб нації.
04.20 Еврика!
04.25 Студія Вашингтон.

04.30,08.45,12.45,15.45 Факти.
04.50 Т/с «Відділ 44».

05.35 Громадянська оборона.
06.30 Ранок у великому місті.
10.10 Секретний фронт.

12.10,13.20 Х/ф «Подорож до центру Землі».
14.50,16.20,21.25 Т/с «Пес».

П'ЯТНИЦЯ 14 грудня

UA: ПЕРШИЙ
06.00 М/с «Ведмеді-сусіди».

1+1
06.30,07.10,08.10,09.10 Сніданок з «1+1».

07.00,08.00,09.00,12.00,16.45,19.30 «ТСН».
09.30,11.15,12.20 «Одруження наосліп».

13.15 «Міняю жінку».
14.45 «Сімейні мелодрами».

15.45 Т/с «Мое чуже життя».
17.10 Т/с «Величне століття. Нова Володарка».

19.20 «Секретні матеріали».
20.25 «Ліга сміху».

22.20,05.25 «#Гуднайтшоу Валерія Жидкова».

23.00 «Розсміши коміка».
23.05 «Вечірній Київ».

04.55 «Чистопевсь».
ІНТЕР
06.00 М/ф.

06.15,22.05 «Свідство вели...» з Л.Каневським».

07.00,08.00,09.00,12.00,17.40 «Новини».
07.10,08.10,09.20 «Ранок з Інтером».

10.15 Х/ф «Не випускай з уваги».
12.30 Х/ф «Дикун».

14.50,15.50,16.45,01.50 «Речдок».
18.00 «Стосується кожного».

21.00 «Речдок. Особливий випадок».
22.00 «Подорожці тижня».

22.00,05.30 «Леонід Биков. «Житимемо!»».
23.55 Х/ф «Час гріхів».

04.00 Скарб нації.
04.10 Еврика!
04.25 Студія Вашингтон.

04.30 Факти.
04.50 Т/с «Відділ 44».

СУБОТА 15 грудня

UA: ПЕРШИЙ
06.00,09.35 М/с «Ведмеді-сусіди».

1+1
06.30,07.10,08.10,09.10 Сніданок з «1+1».

07.00,08.00,09.00,12.00,16.45,19.30 «ТСН».
09.30,11.15,12.20 «Одруження наосліп».

13.15 «Міняю жінку».
14.45 «Сімейні мелодрами».

15.45 Т/с «Мое чуже життя».
17.10 Т/с «Величне століття. Нова Володарка».

19.20 «Секретні матеріали».
20.25 «Ліга сміху».

22.20,05.25 «#Гуднайтшоу Валерія Жидкова».

23.00 «Розсміши коміка».
23.05 «Вечірній Київ».

04.55 «Чистопевсь».
ІНТЕР
06.55 «Чекай на мене. Україна».

08.45 «Слово Предстоителя».
08.50 Х/ф «Зайчик».

10.30 Х/ф «Максим Перепелиця».
12.30 Х/ф «Ати-бати, йшли солдати...».

14.10 Х/ф «Жандарм на відпочинку».
16.10 Х/ф «Жандарм і інпланетяни».

18.00 Х/ф «Жандарм і жандарметки».
20.00 «Подорожці».

20.30 «Місце зустрічі».
22.10 Х/ф «За два дома зайцями».

07.25 Я зняв!
09.25 Дизель-шоу.

10.45 Особливості національної роботи 2.
12.45 Факти. День.

13.00 «На трьох».
14.20 Т/с «Пес».

НЕДІЛЯ 16 грудня

UA: ПЕРШИЙ
06.00 М/с «Ведмеді-сусіди».

1+1
06.30,07.10,08.10,09.10 Сніданок з «1+1».

07.00,08.00,09.00,12.00,16.45,19.30,00.45,05.25 «ТСН».
09.30,11.15,12.20 «Одруження наосліп».

13.15 «Міняю жінку».
14.45 «Сімейні мелодрами».

15.45 Т/с «Мое чуже життя».
17.10 Т/с «Величне століття. Нова Володарка».

19.20 «Секретні матеріали».
20.25 «Ліга сміху».

22.20,05.25 «#Гуднайтшоу Валерія Жидкова».

23.00 «Розсміши коміка».
23.05 «Вечірній Київ».

04.55 «Чистопевсь».
ІНТЕР
06.40 «Подорожці» - «Час».

07.10 Х/ф «Максим Перепелиця».
09.00 «Готуємо разом».

10.00 «Орел і решка. Морський сезон 2».

11.00 «Орел і решка. Перезавантаження 3».

12.00 «Орел і решка. Перезавантаження».

14.05 Х/ф «Все можливо».
16.00 Т/с «Вогонь і мечем».

20.00 «Подорожці».
20.30 Х/ф «Вій».

23.10 Х/ф «Якби я тебе любив...».

07.25 Антисомбі.
08.25 Т/с «Відділ 44».

Вітаємо!

Колектив Тернопільської районної ради та депутатський корпус щиро вітають з днем народження сільського голову с. Плотича **Євгена Богдановича ГРИЦИШИНА**.

*Прийміть найкращі наші побажання,
Яскравих квітів незабутній цвіт,
Нехай це добре, щире привітання
Звучить для Вас ще сотню літ.
Хай над Вами небо буде завжди чистим,
Радісно – на серці, повно – на столі.
Щоб були завжди Ви дуже та здорові,
А душею й серцем вечно молоді!*

Коллектив Плотичської сільської ради, депутатський корпус, члени виконавчого комітету щиро вітають з днем народження сільського голову с. Плотича **Євгена Богдановича ГРИЦИШИНА**.

*Нехай летять собі літа,
Нам зупинити їх не вдасться.
Хай буде істина проста:
Чим більше літ, тим більше щастя.
Людської шани зичимо й тепла,
Достатку, злагоди в родині,
Журба щоб в безвість відійшла,
А радість жила в кожній днині.*

Коллектив Острівської ЗОШ І-ІІІ ступенів щиро вітає з днем народження вчителя початкових класів **Галину Євгенівну КОСТРИБУ** та вчителя-пенсіонера **Галину Павлівну КОСТЕЦЬКУ**.

*Нехай волошками цвітуть літа прекрасні,
Нехай здійсняться тисячі бажань,
Щоб доля дарувала тільки щастя,
Ні краплі бід, ні жалю, ні страждань.
Життя хай квітне, мов вишневий сад,
І кожен день усміхнено радіє,
А доля подарує зорепад
Здоров'я, миру, успіхів й надії.*

Педагогічний колектив Велико-глибочецької ЗОШ І-ІІІ ступенів ім. Я. Стеця хімії **Оксану Андріївну БОСУ**, вчителя трудового навчання **Євгена Євгеновича ГРИЦИШИНА**, вчителя початкових класів **Ганну Павлівну ПРОКОПИК**.

*Незабутніх вражень, щасливих подій,
Здійснення задумів, втілення мрій!
Хай прекрасним цвітом шлях життя
рясніє,
Справджуються завжди заповітні мрії.
Хай палають в серці почуття високі,
А доля дарує повні щастям роки.*

Педагогічний колектив Велико-березовицької ЗОШ І-ІІІ ступенів вітає з днем народження сільського бібліотекаря, вчителя образотворчого мистецтва та економіки **Інну Вікторівну СТОДОЛУ**.

У цей чудовий день від усього серця хочемо побажати Вам виконання всіх бажань. Нехай збудуться всі мрії! Нехай успіх, радість і натхнення стануть постійними супутниками. Нехай голова крутиться тільки від надлишку захоплення, енергії і щастя. Бажаємо, щоб Вас завжди оточували радісні і щирі посмішки Ваших рідних.

*Хай доля вам щастя багато дає,
Зосула сто років життя накує.
Достатку — у будні, в свята —
подарунків,
Гарних подій, доброт, поцілунків!*

Оголошення

08. 01.2019 р. у приміщенні будинку культури с. Байківці відбудуться «Детальний план території щодо розгляду містобудівної документації П. Плакис А. Д., що розташована у с. Байківці Тернопільського району Тернопільської області».

З матеріалами детального плану можна ознайомитися у відділі містобудування та архітектури та на сайті Байківської сільської ради. Тел. для довідок 29-62-04.

Оголошення

Конкурсна комісія Тернопільської районної ради з відбору суб'єктів оціночної діяльності для проведення незалежної оцінки майна у Тернопільському районі оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності — юридичних осіб, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки об'єктів комунальної власності територіальних громад Тернопільського району.

Для участі у конкурсі претенденти подають такі документи:

- заяву на участь у конкурсі;
- копію установчого документа претендента;
- копію кваліфікаційних документів оцінювачів, яких буде залучено до проведення незалежної оцінки;
- копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності юридичної особи, виданого Фондом державного майна України;
- інформацію про претендента щодо його досвіду роботи.

Кваліфікаційні вимоги до учасника конкурсу:

— досвід роботи оцінювача з оцінки майна має бути не меншим 5 років. Конкурсну документацію приймають упродовж 14 календарних днів після опублікування оголошення за адресою: м. Тернопіль, майдан Перемоги, 1, Фонд комунального майна у Тернопільському районі.

Конкурс відбудеться о 10 год. 21 грудня 2018 року. Тел. для довідок (0352) 43-60-19.

Добрі справи

Відвідали потерпілих від нещасних випадків на виробництві

Щороку на захисту грудні відзначають Міжнародний день інвалідів як нагадування про обов'язок перед людьми з обмеженими фізичними можливостями, котрі потребують постійного захисту і підтримки.

Важливим заходом стало відвідування потерпілих від нещасних випадків на виробництві за їх місцем проживання.

Начальник Тернопільського відділення управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування України в Тернопільській області І. Б. Медвідь, завідувач сектору роботи з потерпілими Тернопільського відділення управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування України в Тернопільській області В. Я. Грицишин відвідали потерпілих від нещасних випадків на виробництві І та ІІ групи інвалідності у Тернопільському та Зборівському районах і вручили продуктові набори, сформовані соціальними партнерами, та надали консультативні з питань забезпечення їх потреб відповідно до медичних призначень.

Соціальні партнери в організації заходів до Міжнародного дня інвалідів: ПАП «АГРОПРОДСЕРВІС» (с. Настасів, генеральний директор корпорації «АГРОПРОДСЕРВІС» І. А. Чайківський, керівник ПАП «АГРОПРОДСЕРВІС» І. В. Карачка), ТОВ «СЕ БОРДНЕТЦЕ-Україна» (с. Байківці, керівник Бістрам Екхарт), ТОВ «ВІКОНТ» (с. Мирнолюбівка, керівник М. Ф. Дурович), ТОВ «ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ М'ЯСОКОМБІНАТ» (с. Острів, керівник С. Є. Мазін).

Податкова консультація

Підприємцю щиро вітає з днем народження молодшу медичну сестру Олександра Іванівна ОЛЕКСІВ

*Нехай завжди Вам всміхається доля,
Несуть тільки радість з собою роки,
Хай щастя й здоров'я не зраджуть ніколи,
Хай збуваються мрії, не зраджая їм думки.
Хай ладиться скрізь: на роботі, в родині,
Щоб радісний настрій у серці не згас,
Все світле і гарне, що треба людині,
Нехай неодмінно приходить до вас!*

Виконавчий комітет та колектив Мишковицької сільської ради щиро вітають з днем народження директора культури **Зеновію Олексіївну ЛОСЯ**.

*Хай заходить щастя в хату
І добра буде багата,
Хай в родині сіз не буде,
Хай шанують Вас усіди,
Хай сонце Вам щиро сміється,
Хай у житті все вдається,
Хай доля зачарує Вам світ
Здоров'ям, щастям і натхненням,
Щоб Ви прожили много літ
Під Божим і людським благословенням!*

Коллектив Великоберезовицької селищної ради, депутатський корпус та члени виконавчого комітету вітають з днем народження паспортиста-діловода селищної ради **Уляну Іванівну ДЖУГЛУ**.

*Нехай для вас квітне білий цвіт,
Життям стають найкращі ваші мрії,
І доля послає много літ,
Здоров'я, щастя, радості, надії.*

Згідно з п. 296.2 ст. 296 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) платники єдиного податку першої та другої груп подають до контролюючого органу податкову декларацію платника єдиного податку у строк, встановлений для річного податкового (звітного) періоду, в якій відображаються обсяг отриманого доходу, зомісячні авансові внески, визначені п. 295.1 ст. 295 ПКУ.

Платники єдиного податку першої і другої груп сплачують єдиний податок шляхом здійснення авансового внеску не пізніше 20 числа (включно) поточного місяця (п. 295.1 ст. 295 ПКУ).

Платники єдиного податку третьої групи подають до контролюючого органу податкову декларацію платника єдиного податку у строки, встановлені для квартального податкового (звітного) періоду та сплачують єдиний податок протягом 10 календарних днів після граничного строку подання податкової декларації за податковий (звітний) квартал (п. 296.3 ст. 296, п. 295.3 ст. 295 ПКУ).

Пунктом 49.2 ст. 49 ПКУ встановлено, що платник податків зобов'язаний за кожний встановлений ПКУ звітний період, в якому виникають об'єкти оподаткування, або у разі наявності показників, які підлягають декларуванню, відповідно до вимог ПКУ подавати податкові декларації щодо кожного окремого податку, платником якого він є. Цей абзац застосовується до всіх платників податків, які перебувають на спрощеній системі оподаткування обліку та звітності.

ПКУ та іншими законодавчими актами України не передбачено звільнення фізичних осіб – підприємців платників єдиного податку першої – третьої груп, які призвані на строкову військову службу, від сплати єдиного податку та подання податкової декларації платника єдиного податку.

Водночас призвані на строкову службу фізичні особи – підприємці платники єдиного податку першої – третьої груп, які

перебувають на обліку в органах ДФС, та протягом звітного періоду не отримували доходи і не мають об'єктів оподаткування, що підлягають декларуванню, не зобов'язані подавати податкову декларацію платника єдиного податку – фізичної особи – підприємця.

При цьому фізичні особи – підприємці платники єдиного податку першої і другої груп сплачують єдиний податок шляхом здійснення авансового внеску не пізніше 20 числа (включно) поточного місяця.

Що стосується платників єдиного податку третьої групи, у яких протягом звітного періоду відсутні доходи, що підлягають оподаткуванню єдиним податком, але у попередніх звітних періодах цього ж року було отримано та задекларовано дохід, то за поточний звітний період вони повинні нараховувати суму задекларованого отриманого раніше доходу (без сплати єдиного податку).

Життя як воно є

Що ти робив, поки я воював?

...Я йшов і плавав. Плавав сильніше, ніж тоді, коли закривав брудними руками очі своєму мертвому рідному братику. Плакав гірше, ніж тоді, коли відірвало моєму побратиму, який усе життя марив футболом. Я йшов і ридав, бо мої близькі, мої рідні знищували все, за що ми воювали на сході. Я не знав, як пояснити їм, чому тепер ненавиджу їх. А ще гірше: я не знав, як збороти в собі цю лють. Боже, прости, але я не зміг пробачити...

Кілька тижнів після повернення додому не знав, куди подітися. Мені було важко без зброї й без моїх побратимів. Та я розумів, що тепер мусу вчитися жити без війни. Родич запропонував роботу, і я сподівався, що моє життя під мирним небом якось налагодиться.

Одного дня мама попросила мене піти в ЖЕК. Вона дуже довго домагалася, щоб відремонтували трубу, через яку наша стеля у ванній постійно вкривалася грибок, і тепер попросила мене занести директорові «подяку».

Якось до нас у гості прийшла моя сестра. Ми довго не бачилися, тому розмова була роземоційною. Говорила проєвродино вона. Розповідала про справи своєї родини і про те, як влаштувала дитину в садочок. «Розумієш, доки конвертик не даси, ніхто не візьме». «І скільки ж ти дала?» – запитав я. «П'ять тисяч гривень завідувачці занесла. Але там дуже гарно, і моїй дитині подобається». Я сидів, дивився на неї і уявляв, як б'ю цю завідувачку і змушу її їсти ці гроші. А потім чомусь уявилося, як вдарив сестру. Аж злякався.

«А чому ти не пішла, скажімо, в управління освіти чи в поліцію і не написала заяву на цю завідувачку-хабарницю?» – запитував. «Ти нормальний? А як потім дитину в садок влаштувати?» «Ну, може, якби її звільнили, то влаштувала би без хабара?» – намагався щось пояснити. «Ага! Так! А потім моїй дитині за те мстилися б». «То ти злякалася? А того, що даєш хабарі, не злякалася?» – провадив я, але далі вже не було сенсу про це розмовляти.

Після цього став уникати родичів і людей загалом. Я не ідеалізував місто, до якого повернувся після війни. Але не міг зрозуміти, чому тут нічого не змінюється.

Не міг змиритися з тим, що люди такі болягузи і в той час, коли на передовій ризикують життям під кулями, бояться ризикнути якимось своїм мінімальним добробутом.

Та найбільше мене вразила історія зі ще одним моїм родичем, який працював у сфе-

рі соцзахисту (уже не працює). Я дізнався, що він дуриє жінок, котрі народжували дітей. Якщо народжувалася дівчина, він так крутив із документами, що гроші нараховували лише за одну дитину, а решту забирив собі. Я спочатку в це не повірив. Оскільки породіллям ніколи бігати в пошуках правди, такі падлюки, як мій родич, цим користуються. На чисту воду його вивів чоловік однієї з обдурених жінок.

А я... А я прийшов до нього і кілька разів вдарив його по обличчю. «А як, на твою думку, маю виживати з такою низькою зарплатою?» – озивалося, лежачи під столом, це створіння. «А та жінка як має двох дітей вигодувати?» «Ти такий весь працедітейний зі дувою сходу? Повернись, так? Ти думаєш, що повернувся в ідеальну державу, де всі патріоти живуть чесно і будують омріяну Майданом Україну? Ти придурок? Розплющ очі!» – верещав мій родич. Я не витривав і вдарив його ще раз. Так, це було виправданно. Але я про не говорю. Це було мама дуже довго плакала і казала, що «та війна взагалі мене клепки позбавила».

Родичі позбигалися до нас, як на похорон. Усі щось радили, кричали. Але ніхто жодним словом не засудив злодія. Усі звинувачували мене.

Як? Як усі вони тут будують нову країну, за яку ми там життя ладні віддати? Крадіжками? Подяками? Хабарами? Невже? Невже вони не розуміють, що саме вони, а не хтось там, при владі у Києві, повертають на сміх усіх на Майдан, на нові протести, на смерть? Люди, як ви можете такими бути?

Вас ніхто не ставить під дуло автомата! Стільки людей померли, скалічилися, аби ви могли нарешті сказати: «Ні! Я буду жити в нормальній державі!» А що ж робите ви? Що ви робите? Я навіть не знаю, хто гірший: той, що робить на сході, який відкрито веде по мені вогонь, чи той українець, який сьогодні одягає вишиванку, б'є себе в груди, кланучись у великій любові до України, а завтра бере в руки пакетик із хабаром і йде цілувати ноги якомусь клерку...

«Мамо, ти хочеш, щоб я поніс хабар?» – не зрозумів я. «Це — не хабар, а подяка». «Це ж їхня робота, яку вони виконали, м'яко кажучи, погано».

«А ти думаєш, вони ту трубу просто так полагодили? Та доки я начальнику коньяк не занесла, то ніхто й палець об палець не вдарив. Ти ніби не знаєш», – торочила мама. «Ну, гаразд, дала ти їм хабар, замість того, щоб у міліцію? Відвести нам щезає навіщо, щоб не лести?» «Бо виступає протест», – якось дуже здивовано заявила мама.

Я не знав, як пояснити їй, що такими «подяками» клеркам вона першою забиває цях у домовину нової країни. Я не знав, як сказати, що саме через таких, як ви, і гниє система та починаються війни?» – написав я у своїй прощальній записці. Прощальній, бо знову їду на схід, де хочу залишитись навіть після війни.

Я вирішив воювати за тих, хто хоче змін. Бо вірю, що вони будуть і мої діти житимуть в іншій країні. Але для цього треба працювати...

Україна. Неділя. Ранок.
Спокій. Кава.
Смачний сніданок.
Шафа. Вибір. Зелений светр.
Душ. Новини. Похід до церкви.
Місто. Люди. Веселі лиця.
Друзі. Парки. Кіно. Крамниці.
Список. Овочі. Фрукти. Різне.
(Холодильник великий. Влізе.)

Україна. Неділя. Ранок.
Постріл. Вибух.
У когось рана?!
Вибір. Зброя. Прибули берці.
Злі новини? Молитва в серці.
Степ. Окопи.
Подертий спальник.
Волонтери! Ура! Вітання!
Список. Різне.
Ось — рукавиці...
Ось — листівки.
Сльоза по лицях.

Ранок.
Майже десята тридцять.
Україна.
Відчуй різницю.

Мудрість, перевірена часом

10 висловів Конфуція

- Неважливо, як повільно ти йдеш, до тих пір, поки не зупинишся.
- Ніколи не дружи з людиною, яка не є кращою за тебе.
- Коли ти розгніваний, думай про наслідки.
- Якщо очевидно, що цілі не можуть бути досягнуті, не змінюй мети, корегуй дії.
- Якщо ти ненавидиш — значить, тебе перемогли.
- Шляхетна людина висуває вимоги до себе, погана — до інших.
- Чим би ти не займався в житті, роби це всім серцем.
- Давай настанови тільки тому, хто шукає знань.
- Нестриманість у дрібницях погубить велику справу.
- Якщо тобі плюють у спину, значить, ти попереду.

Людам є чому повчитися в орлів

Знаєте, як орлиця вибирає батька для своїх орлят? Вона з дерева або гілочку там кружляє. Навколо неї починають літати орли. Тоді вона кидає цю гілку вниз, а сама дивиться. І ось якийсь орел підхоплює гілку в повітрі, не давши їй упати, а потім передає її самці дуже обережно — з дзьоба в дзьоб. Орлиця бере цю гілку і знову кидає вниз, самець знову її ловить і приносить їй, а вона знову кидає... І так повторюється багато-багато разів. Якщо протягом певного часу і неодноразових падінь гілки орел щоразу підхоплює її, то самка вибирає його, і вони спаровуються.

нята у гнізді кричать, пищать, адже раніше мама з татом їх годували, поїли, а тепер все змінилось: гніздо стало жорстке, пір'я і пуху вже немає, а батьки тепер самі рибу їдять, а їм не дають.

Що ж робити? Їсти ж хочеться, отже, треба вибиратися з гнізда. І тоді пташенята починають робити рухи, які вони ніколи раніше не робили. Вони і далі їх не робили б, якби батьки продовжували з ними панькатися. Орлята починають вилізати з гнізда. Ось одне вивалюється, таке незграбне, ще нічого не вміє, нічого не знає. Гніздо стоїть на скелі, високо-високо, щоб ніякі хижакі не наблизилися. Пташеня зривається з цього схилу, червом по ньому їде, а потім летить у прірву. І тут орел, який ловив гілочку, кидається вниз і хапає своє дитинча, не давши йому розбитися. І потім, на спині, піднімає його знову в незручне гніздо. І все починається спочатку — пташенята падають, а батько їх ловить. У орлів жодне орлята не гине.

І в якийсь момент пташеня починає літати, потрапивши в потік повітря, починає летіти. Так орли вчать своїх пташенят. А далі показують місця, де водиться риба.

Це дуже хороший приклад того, як нам виховувати своїх духовних і біологічних дітей. Як важливо не перетримати їх в тепленькому гнізду! Як важливо не перекодувати їх рибкою, коли вони і самі вже можуть її ловити! Але з якою турботою ми маємо навчити їх, віддаючи цьому свої сили, час, мудрість і навички!

Не дарма самка вибирає самця, кидаючи гілочку. Вона ж не хоче, щоб її діти розбилися. Вибіреш недбайливого татуса без перевірки, а потім дітей недоразуміти...

Потім вони високо на скелі в'ють гніздо з жорстких прутів і дзьобом видирають з себе пух і пір'я, яким вистеляють гніздо, замощують усі дірки в ньому, роблять його м'яким і теплим. У таке затишне гніздечко орлиця відкладає яйця, потім сидить, поки вони не зміцніють. Затуляють крилами від дощу, від палячого сонця, носять їм водичку, їжу, і пташенята ростуть. У них з'являється пір'я, міцніють крила і хвіст.

І ось вони вже оперилися, хоча ще маленькі. Тоді орел із орлицею бачать, що вже час...

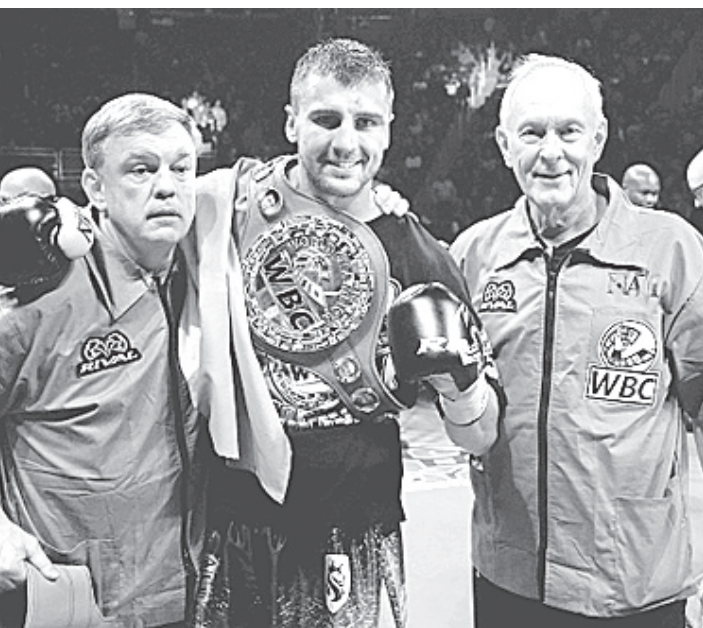
Батько сідає на край гнізда і починає бити по ньому крилами, трясти з усієї сили. Для чого? Щоби вибити все пір'я і пух, аби залишився тільки жорсткий каркас із гілок. А пташенятам у такому гнізді незручно, жорстко, і вони не розуміють, що ж відбувається, адже матуся і татусь раніше були такі лагідні і дбайливі. Мама в цей час летить кудись, ловить рибу та сідає метрів за п'ять від гнізда, щоб орлята бачили, і починає цю рибу їсти. Пташе-

Бокс | Знай наших!

Блискуча перемога Олександра Гвоздика

31-річний український боксер Олександр Гвоздик в 11-му раунді нокаутував 41-річного чемпіона світу за версією WBC у напівважкій вазі (до 79, 4 кг) Адоніса Стівенсона з Канади, відібравши в нього чемпіонський пояс. Бій відбувся в канадському Квебеку.

від атак суперника, а наприкінці раунду пробив дві найжорсткіші комбінації поспіль. Стівенсон із величезними труднощами встояв, але, схоже, це стало початком його кінця.

В 11-му раунді українець активізувався ще більше. Адоніс розпочав відбиватися, пропустив кілька серій у голову, а потім український боксер закритий його в кутку і таки відправив канадця в нокаут. Як виявилось згодом, дчасна перемога була неабияк важливою для нашого спортсмена, адже в підсумкових записках рефери в одному були нічия, а двоє інших віддавали перемогу Адонісу Стівенсону.

Після поединку боксера з Канади у критичному стані відвезли у відділення інтенсивної терапії. Відділення інтенсивної терапії. Після падіння Олександра врятували лише канати. Варто сказати, що після пропущеного удару Гвоздик не розгубився, перекирився

У третьому раунді пролунав перший тривожний дзвіночок: на його початку Гвоздик зловив суперника правим назустріч, і той упав у нокаут, який суддя чомусь не зарахував. Добити суперника нашому спортсменові не вдалося. Далі ініціатива переходила з рук у руки, і здалося, що Сашко рано стартував. Як показав підсумок, не рано. Гвоздик регулярно обстрілював із дистанції голову опонента,

котрий утрачав сили, не даючи йому наблизитися. До екватора Стівенсон справді послабився в активності, намагаючись потрапити одним-двома ударами то в корпус, то в голову.

До 10-го раунду виходило не дуже, але вдесятий 3-хвилинці Адоніс таки дістав українця. Від падіння Олександра врятували лише канати. Варто сказати, що після пропущеного удару Гвоздик не розгубився, перекирився

Біатлон

Бронзові медалі «Синьо-жовтих»

Українські біатлоністки Анастасія Меркушина й Артем Тищенко (на фото) фінішували третіми в одиночній змішаній естафеті на першому етапі Кубка світу у словенській Поклюці.

Першу гонку світової першості сезону 2018/2019 виграла Текла Брун-Ліє та Ларс-Гельге Біркелан із Норвегії. Другими фінішували Ліза Тереза Хаузер та Сімон Едер з Австрії.

До слова, українці допустили лише один промах на 8-ми вогневих рубежах, але програли суперникам у швидкості. Повна статистика естафетних доступна, розпочинаючи з сезону 1998/1999. За ці 20 років у гонках Кубка світу, чемпіонатів світу або Олімпійських ігор не було жодного випадку, коли

команда проходила вісім естафетних рубежів без запасних патронів. Проте Меркушина і Тищенко увійшли в список естафетних команд з одним промахом, яких за той же період було десять.

Фотофакт

Лука Модріч – володар Золотого м'яча!

Півзахисник мадридського «Реала» та національної збірної Хорватії Лука Модріч (на фото) став володарем Золотого м'яча за версією журналу «France Football». 33-річний плеймейкер отримав 753 очки. Його найближчий переслідувач, яким став зірковий нападник італійського «Ювентуса» Крістіану Роналду, набрав лише 476 балів. Своєрідну «бронзу» у голосуванні здобув чемпіон світу, переможець минулорічної Ліги Європи у складі мадридського «Атлетіко» француз Антуан Грізман. На його рахунок 414 пунктів.

За підсумками 2018-го року, Лука Модріч утретє поспіль тріумфував із «Реалом» у Лізі чемпіонів. Улітку на чемпіонаті світу він зі своєю національною командою дійшов до фіналу, де поступився збірній Франції (2:4). Нагадаємо, що з 2008-го Золотий м'яч отримували лише Ліонель Мессі та Крістіану Роналду. Цього року вони проігнорували церемонію вручення цієї престижної нагороди.

Футбол | Євро-2020. Кваліфікація

Українці зустрінуться з чинними чемпіонами

В ірландському Дубліні відбулася церемонія жеребкування відбіркового турніру чемпіонату Європи 2020 року. Своїх суперників дізналися 55 національних збірних, серед яких і українська.

«Синьо-жовті» опинилися у групі В, яка складається з 5-ти учасників. Її очолила збірна Португалії – чинний чемпіон Європи, який у червні 2019-го гратиме у Фіналі котурьях Ліги націй. Із третього кошика в суперники українцям випала міцна збірна Сербії, з четвертого – Литва, з п'ятого – Люксембург. Путівки до фінального турніру за участю 24-х команд отримають 20 збірних – по дві країни з кожної групи. Доля ще 4-х вакансій вирішиться під час стикових матчів Ліги націй 26-31 березня 2020-го.

КАЛЕНДАР МАТЧІВ

22.03.2019
Люксембург – Литва, 21:45
Португалія – Україна, 21:45

25.03.2019
Люксембург – Україна, 21:45
Португалія – Сербія, 21:45

07.06.2019
Литва – Люксембург, 21:45
Україна – Сербія, 21:45

10.06.2019
Сербія – Литва, 21:45
Україна – Люксембург, 21:45

07.09.2019
Литва – Україна, 19:00
Сербія – Португалія, 21:45

10.09.2019
Литва – Португалія, 21:45
Люксембург – Сербія, 21:45

11.10.2019
Португалія – Люксембург, 21:45
Україна – Литва, 21:45

14.10.2019
Литва – Сербія, 21:45
Україна – Португалія, 21:45

14.11.2019
Португалія – Литва, 21:45
Сербія – Люксембург, 21:45

17.11.2019
Люксембург – Португалія, 16:00
Сербія – Україна, 16:00

GROUP A	GROUP B	GROUP C	GROUP D
ENGLAND CZECH REPUBLIC BULGARIA MONTENEGRO KOSOVO	PORTUGAL UKRAINE SERBIA LITHUANIA LUXEMBOURG	NETHERLANDS GERMANY NORTHERN IRELAND ESTONIA BELARUS	SWITZERLAND DENMARK REPUBLIC OF IRELAND GEORGIA GIBRALTAR
GROUP E	GROUP F	GROUP G	
CROATIA WALES SLOVAKIA HUNGARY AZERBAIJAN	SPAIN SWEDEN NORWAY ROMANIA FAROE ISLANDS MALTA	POLAND AUSTRIA ISRAEL SLOVENIA FYR MACEDONIA LATVIA	
GROUP H	GROUP I	GROUP J	
FRANCE ICELAND TURKEY ALBANIA MOLDOVA ANDORRA	BELGIUM RUSSIA SCOTLAND CYPRUS KAZAKHSTAN SAN MARINO	ITALY BOSNIA-HERZEGOVINA FINLAND GREECE ARMENIA LIECHTENSTEIN	

Друга ліга України

Дмитро АНДРІЄШИН: «Є кілька потенційних кандидатів»

Тернопільська «Нива» продовжує пошуки нового головного тренера. Кілька днів тому з'явилася інформація, що керівництво команди розглядає кандидатури відомих наставників: Юрія Вірта, Вадима Євтушенка, Вадима Лазоренка та Олега Гусева. Веб-портал FootBooM звернувся за коментарем до директора тернопільського футбольного клубу Дмитра Андрієшина (на фото).

— Пошуки головного тренера тривають. У нас є кілька кандидатів. Із деяких з них ми ведемо переговори. Залишилося остаточно визначитися з кандидатурою. Важко сказати, коли це відбудеться, адже тепер — міжсезоння.

— Місцева преса писала, що команду мають очолити Вірт, Євтушенко, Лазоренко або Гусев. Ви справді вибираєте з поміж цих кандидатів?

— Чутки не хочу коментувати. Не знаю, звідки взялася така інформація.

— Чи правда, що кандидатура Гусева — пріоритетна? Кажуть, що ви з ним зустрічалися...

— Поки що не можу дати жодної конкретної відповіді. Так, я був в Олександрії, але не можу нічого ска-

зати з цього приводу. З тими кандидатами, з якими «Нива» веде переговори, є домовленості — нічого не коментувати, доки не з'явиться офіційна інформація.

Сторінку підготував
Андрій ОМЕЛЬНИЦЬКИЙ

Все буде смачно

Хоч пісне, але смачне

Продовження. Початок у №48

Салат з картоплі з яблуками

Інгредієнти: картопля 130 г, цибуля — 1 шт., яблука — 100 г, олія — 10 г, оцет 3% — 15 г, сіль, перець за смаком.

Приготування. Відварити картоплю, нарізати кружальцями, цибулю — півкільцями, яблука — дрібними кубиками. Змочити шматочки картоплі в оцті, з'єднати їх з іншими інгредієнтами, заправити олією, посолити і поперчити.

Картопляно-грибний суп

Інгредієнти: картопля — 10 шт., печериці — 500 г, цибуля — 2

шт., морква — 1 шт., олія — 3-4 ст. л., корінь петрушки, лавровий лист, кріп, сіль, перець за смаком.

Приготування. Гриби почистити, відокремити ніжки. Обсмажити їх з морквою, цибулею і петрушкою шматочками, варити 20 хв. Нарізану кубиками картоплю, обсмажені ніжки грибів, моркву, цибулю і петрушку посолити, поперчити і варити до готовності. Перцяти і варити до готовності.

Готовий суп посипати дрібно посіченим кропом.

Картопляні млинці

Інгредієнти: картопля — 1,5 кг, цибуля — 3 шт., олія — 3 ст. л., борошно — 0,5 скл., зелень, сіль, перець за смаком.

Приготування. Відварити картоплю, зробити з неї пюре.

Обсмажити цибулю і додати до пюре. Коли охолоне, додати борошно, зелень і вимісити тісто. Сформувати коржикі, обсмажити в олії до золотистої скоринки.

Пісний салат олів'є

Інгредієнти: картопля — 2-3 шт., морква — 2 шт., білі мариновані гриби — 200 г, квашені огірки — 2 шт., свіжі огірки — 2 шт., зелений консервований горошок, майонез пісний, сіль, перець, зелень за смаком.

Приготування. Відварити в «мундирах» картоплю та моркву. Нарізати кубиками. Почистити солоні та свіжі огірки і теж нарізати кубиками. Зливші маринад з грибів шматочками. Зелень дрібно посікти. Змішати всі складники, додати сіль та перець, заправити пісним майонезом.

Перед подачею на стіл прикрасити гілочками петрушки та кропу.

Свіжі огірки в салаті можна замінити яблуками, а білі гриби — будь-якими іншими маринованими грибами. За бажання можна додати свіжий болгарський перець і цибулю — ріпчасту, зелену.

Пісний майонез

Інгредієнти: картопля (відварена) — 3 ст. л., гірчиця — 2 ч. л., цукор — 1 ч. л., сіль — 0,5 ч. л., олія оливкова — 0,75 скл., оцет (яблучний або винний) — 0,25 скл.

Приготування. Картоплю охолодити, процурити, сіль, цукор. Перемішати. Влити оцет.

Збити блендером. Продовжуючи збивати, влити тонкою цівкою олію.

Картопля, запечена з травами

Інгредієнти: картопля — 6 шт., олія оливкова, часник — 4 зубки, листя кмину — 1 ч. л., розмарин свіжий — 1/2 ч. л., сіль за смаком.

Приготування. Розрізати картоплю навпіл і викласти в кастру-

лю. Залити водою і насипати сіль. Довести до кипіння і варити до м'якості приблизно 10 хв. Злити воду. Додати оливкову олію, порізаний часник, кмин і розмарин. Перемішати і залишити остигати. Загорнути у фольгу картоплю і залишити на 2 години.

Розігріти духовку до 200 гр. Викласти мішечки на деко і запікати 15 хвилин. Перекласти на тарілку і акуратно відкрити фольгу.

Овочеві котлети

Інгредієнти: білокачанна капуста — 200 г, морква — 2 шт., картопля (варена) — 5 шт., часник — 5 зубків, манна крупа — 150 г, панірувальні сухарі, оливкова олія, сіль і зелень мелений перець за смаком, черний мелений перець за смаком.

Приготування. Капусту, моркву, картоплю, часник подрібнити в комбайні на дрібній тертці. Сік злити.

Овочевий фарш посолити, поперчити, додати манну крупу, перемішати. Додати в овочевий фарш оливкову олію.

Сформувати котлети. Обкачати в панірувальних сухарях.

Обсмажити на оливковій олії. Подавати, прикрасивши зеленню. Смачного!

Дитячий майданчик

Особлива сніжинка

Зимові загадки

Кружляє ніжно білий пух,
Міняє зайчик свій кожух,
Вдягає лиска рукавички,
Співають весело синички,
Ведмідь в барлозі
вже дрима,
Яка пора, скажіть?

(Зима)

Взимку вкрили ми навкруг
Ліс, дорогу, поле, луг.
А як сонце припече —
Ми струмочком потечем.

(Сніжинки)

Не рубає, не мурає,
А без рук мости буде.
Хоч не має олівця,
А малює без кінця.

(Мороз)

Рано-вранці увесь світ
Вбрався в білий оксамит.
А як вітер нападе,
Оксамит цей пропаде.

(Іній)

Прозорий, мов скло,
Не вставиш у вікно.

(Лід)

Сніжинки тихо падали з неба, вкриваючи білим полотном все довкола: дерева, доріжки, дахи будинків, підвіконня, гнізда пташок, притрушували чийсь крихітні, ледве помітні сліди. Їм було весело — вони падали, кружляли, виблискуючи в холодному світлі зірок.

Серед усього цього величезного снігопаду була одна незвичайна Сніжинка. Падаючи з неба, вона уважно придивлялася, де б зручненько примотитися. Вона ретельно обшуквала все довкола і опустила рясно вишнєву гілочку, поближче до стовбура. Тут було дуже зручно і затишно: поруч світив великий ліхтар та стояв будинок.

Спочатку Сніжинка сиділа тихо — незвично їй було тут, на Землі. Та згодом, підхопивши легкий подих вітру, перелетіла на підвіконня й з цікавістю заглянула у вікно.

У кімнаті горіло світло і Сніжинка побачила велике красиве ліжко й шафу з книгами. Раптом вона звернула увагу на незнайомий округлий предмет, що стояв на підвіконні, і розгледіла в ньому своє відображення. Це було невеличке, гарно оздоблене старовинне дзеркало.

— Ой! — скрикнула Сніжинка від здивування. — Хто це? Невже це я?! — не вірила вона сама собі. — Яка ж я гарна! Ні, я не просто гарна! Я чудова!

Вона озирнулася і подивилася на своїх подружок-сніжинок. Вони, як і раніше, тихо падали на землю. І тільки тепер Сніжинка помітила, що всі вони різні.

— Сестричкі! — погукала вона. — Ви падаєте з неба, танцюєте, і не знаєте, які ви гарні!

— Чого ж не знаємо? Якби ми були не гарні, то хіба довкола було б так красиво?!

— Ні! Ні! Я не про те! Я кажу, що всі ми різні, не однакові, як здається. Придивіться одна до одної. Кожна з вас неповторна!

— Не мороч нам голову, Сніжинко! Всі ми однакові, а ти хочеш бути кращою за інших.

Але нічого в тебе не вийде. Ти така ж, як і ми.

— Ні! Я — незвичайна сніжинка! Подивіться на мій візерунок! У всіх нас він різний!

— Чого ти причепилася до нас? Ти бачиш, нам весело і ніколи роздивлятися якесь там візерунок. Ми — лише частинки замерзлої води. І ти — така ж сама.

— Ні! Я не проста частинка замерзлої води! Я — унікальна сніжинка. Такою, як я не було і ніколи не буде! Я — неповторна!

Сніжинки хором засміялися і полетіли далі.

А наша знову підлетіла до дзеркала і почала ще уважніше розглядати себе. Зараз вона сподобалася собі ще більше: серединка в неї була шестигранна, від куточка кожної грані виходила тонесенька голочка, на якій прикріплювалися невеликі видовжені кульки, наче пелюстки в квітки. На кінчику кожної такої голочки була розташована округла крапелька, наче манюсінька горошинка.

Сніжинка відлетіла від вікна й присіла на свою вишнєву гілочку. Вона сиділа і посміхалася.

Настав ранок. Поприбігали діти й давай кататися на санчатах! І Сніжинка побачила, що вони також різні. Вона злетіла з гілочки й почала кружляти серед малечі і кататися з ними з гірки.

— Яка весела сніжинка! — сміялися діти.

Сніжинка засміялася ще голосніше, і сіла дівчинці на долоню.

— Яка вона гарна! — вигукнув хлопчик.

— Вона — неповторна! — сказала дівчинка.

Щастю Сніжинки не було меж. Вона знялася вгору й закружляла, наче крихітний метелик. А з неї сипалися снігові блискітки, вкриваючи гірку, з якої з'їжджали малята.

І всі, хто прочитають цю казочку, хай знають, що кожна людина також неповторна!

Зима — найхолодніша пора року, але дуже цікава та весела. Коли, як не зимою, можна покататися на санчатах, ковзанах, зліпити снігову бабу, погратися в сніжки. А ввечері, сидючи біля вікна, можна довго дивитися, як падають білі пухнасті сніжинки.

Знайди відмінності

